

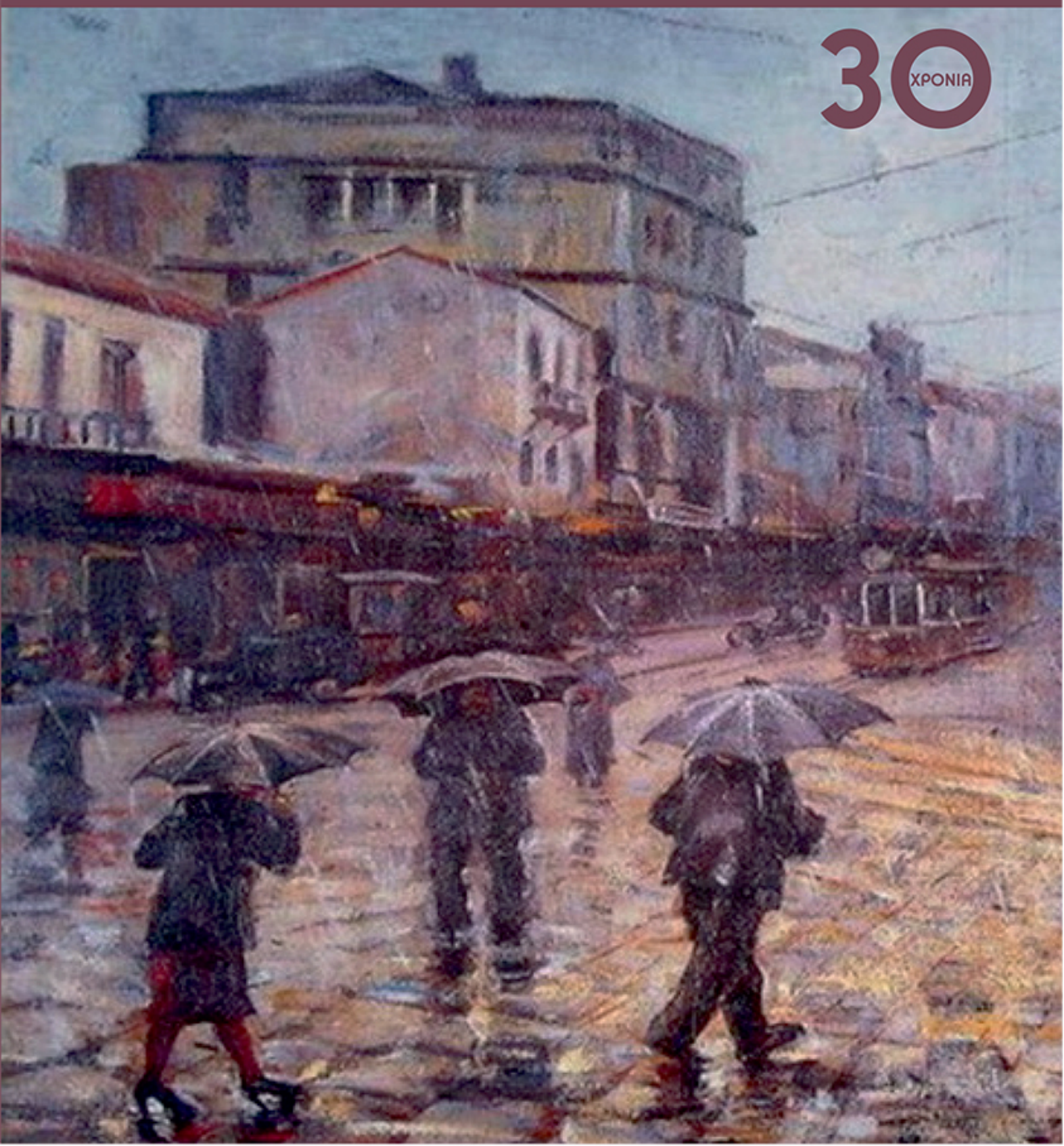
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 4432
ISSN: 1108-7315

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 147 ΧΡΟΝΟΣ 30ος, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

30
ΧΡΟΝΙΑ

ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

ISSN: 1108-7315

ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΗΛ.: 210-4176.251

<http://www.dspeir.gr>

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ

ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΗΛΙΑΣ ΤΖΙΤΖΙΚΑΚΗΣ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

itzitzikakis@gmail.com

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ

lakoutsis.p@gmail.com

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:

Αβραμίδης Γιάννης

Αποστολίδου Λίλη

Βλάχος Μιχάλης

Βούτας Γιάννης

Γεωργούλια Ιωάννα

Κατσαγώνη Βασιλική

Κόντος Απόστολος

Λακούτσας Πέτρος

Μανάλης Κώστας

Μιχαλακάκος Θεόδωρος

Μπαλάσκας Αριστομένης

Πατρικοπούλου Ελένη

Πιστικός Δημήτριος

Πλέσσας Διονύσης

Τσελέντης Διονύσης

Τσουρούλης Ευάγγελος

Φλωροπούλου - Μακρή Μαίρη

EDITORIAL Το Τέλος του Φόβου
Του **Ηλία Τζιτζικάκη**

2

Επιστολή του Αντιπροέδρου
της Οθ. Πρ. Δικ. Συλ. Ελλάδας
Γιώργου Σταματογιάννη
για την παράταση προθεσμίας του
ν.4745/2020

4

Οι οφειλές του ΤΑΧΔΙΚ
και οι αγκυλώσεις
της Δημοσίας Διοίκησης
Του **Γιώργου Καραμιζάρη**

6

ROCKING IN THE FREE WORLD
Του **Θεοδώρου Αρβανιτόπουλου**

9

ΑΥΡΥΡΑ: Η περήφανη φωνή
μιας εφημερίδας στα κατεχόμενα
Της **Λίλης Αποστολίδου**

14

Η Συνέχεια μας υπάρχει και στο χώρο
Του **Μανώλη Εγγλέζου**

18

Ενημερώσεις ΔΣΠ

23

CCBE/Της **Μαρίας Σταματογιάννη**

27

Ολομέλεια και συντονιστική
Επιμέλεια: **Πέτρου Λακούτση**

32

Εισηγήσεις
Του **Θωμά Σταμόπουλου**

37

Στίξεις-Έφυγε ο Φάνης Μούσης
Του **Δημήτρη Πιστικού**

40

1821 – 1921 – 2021 Η επανάσταση,
η εκατονταετηρίδα
και η διακοσιετηρίδα
Του **Δημήτρη Σταθακόπουλου**

43

Η μάχη της Ηλεκτρικής
Του **Θεοδώρου Σαρρή**

45

Ποίηση

47

Βιβλιοπαρουσίαση

48

* Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται
* Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν προσωπικές απόψεις
* Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου υπό τον όρο να αναγραφεί η πηγή

Το Τέλος του Φόβου

Τα συναισθήματα που κυριάρχησαν σε ολόκληρο τον πλανήτη τη χρονιά που αφήσαμε πίσω μας, ήταν η θλίψη για τον χαμό τόσων συνανθρώπων μας, η στεναχώρια του ακούσιου εγκλεισμού και της απομόνωσης, ο φόβος. Και μαζί τους, το άγχος και η ανασφάλεια για την οικονομική επιβίωση, όλων εκείνων που είδαν τις επιχειρήσεις τους να παραμένουν κλειστές ή τις δουλειές τους να συρρικνώνονται, ακόμα και να μηδενίζονται, ανάμεσά τους και εμάς των δικηγόρων. Η μεγαλύτερη ελπίδα, η πιο ζεστή ευχή που φέρνει μαζί της η νέα χρονιά, είναι να τελειώσει για πάντα η πανδημία, με όσο γίνεται μικρότερες απώλειες, να μπει ένα οριστικό τέλος στον φόβο! **Να ξαναβρεί η ζωή τους φυσιολογικούς της ρυθμούς και οι άνθρωποι να μπορέσουμε άφοβα να κυκλοφορήσουμε, να ταξιδέψουμε, να αγκαλιαστούμε.** Ευχή που, έπειτα και από την έλευση του εμβολίου για τον κοροναϊό, μοιάζει ολοένα και πιο εφικτή.

Το 2020 ήταν, και για τη δικηγορία, μια κακή χρονιά, αφού τα δικαστήρια κατά το μεγαλύτερο διάστημα του έτους παρέμειναν κλειστά ή σε υπολειτουργία. Ταυτόχρονα, όχι μόνο δεν υπήρξε ουσιαστική στήριξη από την Πολιτεία, αλλά τα μέλη του μεγαλύτερου επιστημονικού κλάδου της χώρας βιώσαμε επανειλημμένα τον εμπαιγμό και την αδιαφορία. Με διαρκείς προσπάθειες και παρά τις αντιδράσεις, κατορθώθηκε από τον Νοέμβριο και μετά να παραμείνει σε λειτουργία, έστω και κατά ένα μικρό μέρος, η απονομή της δικαιοσύνης, γεγονός που έδωσε μια μικρή ανάσα σε αρκετούς συναδέλφους.

Για την απροθυμία, αλλά και τις αγκυλώσεις της Διοίκησης, χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η αδιανόητη καθυστέρηση στην πληρωμή προς τους δικηγόρους των αμοιβών νομικής βοήθειας από το ΤΑΧΔΙΚ, πρόβλημα το οποίο εκθέτει ο Αντιπρόεδρος του ΔΣΠ **Γιώργος Καραμιζάρης**, προτείνοντας ταυτόχρονα ένα απλό μοντέλο διαλειτουργικότητας, που είναι

σε θέση να επιλύσει το πρόβλημα. Το φαινόμενο των κλειστών δικαστηρίων στη διάρκεια της πανδημίας, δεν ήταν μόνο ελληνικό «προνόμιο». Η **Μαρία Σταματογιάννη** μας ενημερώνει για την κατάσταση που βίωσε το 2020 η δικαιοσύνη στις υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες. Κατά τα λοιπά, η πανδημία και η αντιμετώπισή της, έδωσε και θα δίνει τροφή για πολλές σκέψεις, όπως αυτές που εκφράζει ο **Θεόδωρος Αρβανιτόπουλος** στο πρωτότυπο και πολύ ενδιαφέρον άρθρο του.

Όμως, το 2021, δεν είναι μόνο χρονιά ελπίδας, αλλά και μνήμης, αφού συμπληρώνονται 200 χρόνια από την Επανάσταση που έδωσε υπόσταση στο Ελληνικό Κράτος. Για τους εορτα-

σμούς της Εθνικής Επετείου μέσα σε αυτά τα 200 χρόνια, γράφει ο **Δημ. Σταθακόπουλος**. Ο **Μανώλης Εγγλέζος** ανιχνεύει, αλλά και υπενθυμίζει τη συνέχεια του Ελληνισμού στον χώρο, ενώ η **Λίλη Αποστολίδου** μας ξαφνιάζει ευχάριστα, συστήνοντάς μας την «AVRUPA», έναν «πυρήνα αντίστασης στα κατεχόμενα» της Κύπρου, όπως τη χαρακτηρίζει, την εφημερίδα του τουρκοκύπριου δημοσιογράφου Σενέρ Λεβέντ, ο οποίος τολμά να μιλά για την τουρκική εισβολή, για την κατεχόμενη Κύπρο, για τους

αγνοούμενους. Ο **Θεόδωρος Σαρρής** μας παρουσιάζει τον Μιχαήλ Μηλόπουλο, θείο του και έναν από τους ήρωες της μάχης της «ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ», ο οποίος τραυματίστηκε, δέχθηκε τις ευχαριστίες και τους επαίνους της εταιρίας για την αυτοθυσία του και στη συνέχεια εξορίστηκε στη Μακρόνησο ως ανθελληνικό στοιχείο.

Στα καθ' ημάς, ο **Δημ. Πιστικός** αποχαιρετά με ένα συγκλονιστικό κείμενο τον σπουδαίο

Φάνη Μούλιο, πολύτιμο φίλο και συνεργάτη όλων μας, ο **Θωμάς Σταμόπουλος** επιμένει με τις πάντα χρήσιμες και ενδιαφέρουσες επισημάνσεις του, ενώ το τεύχος συμπληρώνουν δυο ποιήματα, ένα του

Βασίλι Καντίνσκι (1866-1944)-Χειμώνα

Γιάννη Ιωσηφέλλη και ένα της «δικής μας» **Βασιλικής Κατσαγώνη**, στην οποία στέλνουμε την αγάπη και την αμέριστη συμπαράστασή μας.

Η Συντακτική Επιτροπή της Δ.Ε. ευχαριστεί τους συναδέλφους για το ολοένα και μεγαλύτερο ενδιαφέρον τους για το περιοδικό και εύχεται σε όλους η νέα χρονιά να είναι πολύ καλύτερη από κάθε προηγούμενη.

Ηλίας Τζιτζικάκης
Συντονιστής Συντακτικής Επιτροπής

Επιστολή του Αντιπροέδρου της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, Γιώργου Σταματογιάννη στον Υπουργό Δικαιοσύνης για την παράταση προθεσμιών του Ν. 4745/2020

Γιώργος Σταματογιάννης
Πρόεδρος Δ.Σ.Π.

Ο Αντιπρόεδρος της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, **Γιώργος Σταματογιάννης**, απέστειλε επιστολή προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης που αφορά τόσο την αίτηση επαναπροσδιορισμού του Ν. 4745/2020, όσο και την εξαίρεση από την προσωρινή αναστολή των προθεσμιών σύμφωνα με την από 8.1.2021 ΚΥΑ, δεδομένου ότι διακυβεύεται ένα μείζον έννομο αγαθό, η προστασία της κύριας κατοικίας, με ιδιαίτερο κοινωνικό αντίκτυπο. Το κείμενο της επιστολής έχει ως εξής:

Αξιότιμε κ. Υπουργέ,

Σύμφωνα με το άρθρο 1 ν. 4745/2020 οι αιτήσεις ρύθμισης οφειλών του ν. 3869/2010 (Υπερχρεωμένα Νοικοκυριά) που εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό και των οποίων η συζήτηση έχει προσδιορισθεί για μετά τις 15-6-2021 πρέπει υποχρεωτικά να επαναπροσδιορισθούν με υποβολή αίτησης επίσημης μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της Επιτροπής Γενικής Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (ΕΓΔΙΧ). Προς τούτο, η πρώτη καταληκτική προθεσμία για την υποβολή των ανωτέρω αιτήσεων είναι η 15-1-2021 για τις εκκρεμείς αιτήσεις που ασκήθηκαν έως 31-12-2014.

Η διαδικασία αυτή έχει συναντήσει και συναντά έως και σήμερα πολύ σοβαρά προβλήματα. **Ενδεικτικώς** αναφέρουμε τα ακόλουθα:

1. Τα νομικά πρόσωπα-πιστωτές σε ικανό βαθμό παραμένουν άγνωστοι, διότι, μεταξύ άλλων, πολλά από αυτούς έχουν στην κυριολεξία «εγκαταλείψει» τη διαδικασία διαδοχής και υπεισέλευσης στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των αρχικών πιστωτών.
2. Η υπηρεσία τεχνικής υποστήριξης (help desk) δεν δύναται να επιλύσει τα προβλήματα που αναφύονται κατά τη διαδικασία υποβολής των αιτήσεων, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις περιπλέκει ακόμη περισσότερο τα πράγματα.
3. Υπάρχει αδυναμία άντλησης φορολογικών-τραπεζικών στοιχείων, αναγκάων για τις αιτήσεις αυτές, καθώς και δύσκολη διαδικασία επίσκεψης σε τράπεζες και κατά τόπους Εφορίες (ΔΟΥ).
4. Τα Κτηματολογικά Γραφεία της χώρας λειτουργούν μετ' εμποδίων (λόγω της πανδημίας) και τα ραντεβού που κλείνουν για τη εξυπηρέτηση των πολιτών και δικηγόρων είναι μετά από πολλές ημέρες. Δεδομένου ότι τα κτηματολογικά φύλλα είναι απολύτως αναγκαία για την ορθή κατάθεση των σχετικών αιτήσεων, γίνεται

κατανοητό ότι παρεμποδίζεται η πρόοδος της διαδικασίας.

5. Είναι πολύ συχνό το φαινόμενο της αδυναμίας γνώσης των κληρονόμων-εγγυητών, αφού αναφερόμαστε σε αιτήσεις με απώτατο χρόνο (επταετία).

Σε όλα τα ανωτέρω πρέπει να επισημάνουμε ότι εκκρεμούν περί τις 40.000 αιτήσεις υπερχρεωμένων νοικοκυριών που χρήζουν επαναπροσδιορισμού. Από αυτές, έως 15-1-2021, σύμφωνα με το ν. 4745/2020, πρέπει να κατατεθούν περί τις 20.000. Από τα μέχρι σήμερα στοιχεία προκύπτει ότι έχουν κατατεθεί περίπου οι 3.200 από αυτές (επί συνόλου 20.000, όπως προαναφέρθηκε).

Είναι προφανές ότι είναι αδύνατον να εξυπηρετηθεί από την υπάρχουσα κατάσταση (τεχνική υποδομή και λειτουργία των Υπηρεσιών λόγω πανδημίας), ο όγκος των ανωτέρω αιτήσεων.

Για το λόγο αυτόν παρίσταται επείγουσα και επιτακτική η ανάγκη χορήγησης παράτασης της καταληκτικής προθεσμίας της 15-1-2021, μέχρι να αρθούν οι λόγοι που καθιστούν δυσχερή ή και αδύνατη την υποβολή σύννομων αιτήσεων, να αποκατασταθούν όλες οι λειτουργικές αδυναμίες της ηλεκτρονικής πλατφόρμας και να αποκτήσουν οι πολίτες και οι δικηγόροι πρόσβαση στα αναγκαία στοιχεία και πληροφορίες, μετά την άρση των μέτρων προστασίας κατά της πανδημίας.

Ας σημειωθεί τέλος ότι, οι πολίτες, χωρίς την παραμικρή ευθύνη τους, σε περίπτωση μη χορηγήσεως της αιτούμενης παράτασης, κινδυνεύουν να υποστούν ανεπανόρθωτη βλάβη, διότι η ασκηθείσα αίτησή τους του ν. 3869/2010 θα θεωρηθεί ως **ΜΗΔΕΠΟΤΕ ΑΣΚΗΘΕΙΣΑ**.

Προς άρση του διαφαινόμενου αδιεξόδου προτείνουμε την παράταση της προθεσμίας για την κατάθεση των ανωτέρω αιτήσεων έως την 30-6-2021, άλλως την 1-6-2021, όπως άλλωστε

έχει νομοθετηθεί κατόπιν παράτασης για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό του νέου Πτωχευτικού Κώδικα.

Συνακόλουθα, **ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει για την άμεση απόσυρση των διατάξεων του άρθρου 5 παρ. β,α της νέας από 8-1-2021 ΚΥΑ** ως προς την εξαίρεση από την προσωρινή αναστολή των διαδικασιών ενώπιον του πολιτικών και ποινικών Δικαστηρίων. Ειδικότερα να γίνει απόσυρση των διατάξεων ως προς την εξαίρεση από το καθεστώς αναστολής των περιπτώσεων των άρθρων 4ΣΤ (επιδόσεις), 4Η (προτάσεις), 4Θ (προσθήκη), 4Ι (χρόνος προβολής ισχυρισμών), 4ΙΑ (παρέμβαση, προσεπικληση, ανακοίνωση), 4ΙΒ (δικάσιμος) και 4ΙΣΤ (τριτανακοπή) του ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4745/2020.

Ως προς την περίπτωση 4Δ, η οποία αφορά στην αίτηση επαναπροσδιορισμού αιτήσεων υπερχρεωμένων νοικοκυριών, ισχύουν τα αναλυτικώς προεκτεθέντα, προς συνεκτίμηση. Ως προς τις λοιπές ως άνω διατάξεις αυτές πρέπει επειγόντως να απαλειφθούν, διότι αμέσως μετά το πέρας των εξήντα (60) ημερών που θέτει ο νόμος για την κατάθεση προτάσεων, ήτοι στις 11 Μαρτίου 2021 θα συγχρωτιστεί δια φυσικής παρουσίας ένας τεράστιος αριθμός συναδέλφων προς κατάθεση προτάσεων με αυτοπρόσωπη παρουσία στα Ειρηνοδικεία όλης της χώρας, που θα προστρέξουν όλοι μαζί για τη διεκπεραίωση των υποθέσεων αυτών. Είναι προφανές ότι τέτοιος συγχρωτισμός δεν είναι στις επιδιώξεις της Κυβέρνησης και πολύ περισσότερο δε συνάδει με τα δεδομένα της πανδημίας και των υποδείξεων των λοιμωξιολόγων.

Τέλος να επισημάνουμε ότι η διάταξη υπ' αρ. 4 ΙΘ του άρθρου 1 του ως άνω νόμου, ως εξουσιοδοτική διάταξη για ρύθμιση μέσω εκδοθισόμενης ΚΥΑ ως προς τους όρους λειτουργίας της σχετικής με τη διαδικασία αυτή πλατφόρμας του συστήματος, κατά τα ανωτέρω, δύναται να περιλάβει όλες τις αναγκαίες ρυθμίσεις για τη διευθέτηση των ζητημάτων που προέκυψαν.

Οι οφειλές του ΤΑΧΔΙΚ και οι αγκυλώσεις της δημόσιας διοίκησης

Του Γεωργίου Π. Καραμιζάρη
Αντιπροέδρου Δ.Σ.Π.

Κατ' επανάληψη και μετέπιτάσεως έχει τεθεί από τους Δικηγορικούς Συλλόγους προς το ΤΑΧΔΙΚ το ζήτημα της αναγκαίας επίσπευσης της διαδικασίας εκκαθάρισης και εξόφλησης των οφειλομένων αμοιβών του ΤΑΧΔΙΚ προς τους Δικηγόρους, οι οποίοι έχουν προσφέρει υπηρεσίες Νομικής Βοήθειας, ο χρόνος για την εκκαθάριση και την ενταλματοποίηση των οποίων έχει φθάσει πλέον να προσεγγίζει τα τρία έτη.

Είναι περιττό ν' αναφερθεί, ότι η απόδοση των οφειλομένων, πέραν της αυτονόητης υποχρεώσεως που αποτελεί για το ΤΑΧΔΙΚ, στην παρούσα χρονική συγκυρία θα βοηθούσε σημαντικά και στην κάλυψη πραγματικών αναγκών, ακόμη και βιοπορισμού, των Δικηγόρων, που διατηρούν τις σχετικές, νόμιμες, αξιώσεις.

Από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και το ΤΑΧΔΙΚ παρέχεται η διαβεβαίωση, ότι υφίστανται τα σχετικά διαθέσιμα κονδύλια στον ειδικό λογαριασμό Νομικής Βοήθειας, ωστόσο ως δικαιολογία της, αναγνωριζόμενης, καθυστέρησης για την ολοκλήρωση των διαδικασιών εκκαθάρισης και ενταλματοποίησης των περίπου 35.000 εκκρεμών φακέλων Νομικής Βοήθειας, προβάλλεται, κυρίως, η απουσία προσωπικού, η οποία κατέστη ακόμη εντονότερη, λόγω των συνθηκών που επικρατούν κατά την τρέχουσα περίοδο στη Δημόσια Διοίκηση και τη δικαιολογημένη απουσία του αρμόδιου προσωπικού, λόγω των έκτακτων συνθηκών λειτουργίας που επέφερε η πανδημία.

Δεν αμφιβάλω, ότι η παραπάνω αιτιολόγηση της καθυστέρησης είναι πραγματική, καθώς το υπάρχον προσωπικό του ΤΑΧΔΙΚ και η υποδομή της υπηρεσίας καλείται να διαχειριστεί ένα τεράστιο και ανομοιογενή όγκο εγγράφων και δικαιολογητικών, αφού, για παράδειγμα, μόνον από τη Δικαστική Περιφέρεια του Πειραιά, οι υποθέσεις παροχής Νομικής Βοήθειας υπερβαίνουν, σημαντικά, τον αριθμό των 2.000 ετησίως, σε περιόδους δικαστικής κανονικότητας και μάλλον μελλοντικώς θ' ακολουθούν αυξητικό ρυθμό, λόγω της συνεχιζόμενης οικονομικής δυσπραγίας και τον πολλαπλασιασμό των δικαιούχων της Νομικής Βοήθειας.

Ωστόσο, η προτεινόμενη και υποσχόμενη λύση, παραδοσιακής εμπνεύσεως της Δημόσιας Διοίκησης, δηλαδή η πρόσληψη προσωπικού, θα βοηθούσε μεν στην ταχύτερη διεκπεραίωση του όγκου των εκκρεμοτήτων, μόνον όμως ως λύση προσωρινής διαχείρισης του προβλήματος και μάλιστα ελλιπής, καθώς ακόμη και αν, για παράδειγμα, διπλασιαζόταν το προσωπικό του ΤΑΧΔΙΚ, οι συσσωρευμένες και συσσωρευόμενες υποθέσεις, με τη σημερινή μέθοδο διαχείρισης τους, θα διεκπεραιώνονταν στο μισό χρόνο, δηλαδή αντί για τρία χρόνια ο χρόνος αναμονής για τον δικαιούχο θα μειωνόταν, στην καλύτερη περίπτωση, στο ήμισυ, κάτι που επίσης δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε ευκαίριο, ούτε αποδεκτό.

Επομένως η ορθή και οριστική λύση για το πρόβλημα λειτουργίας και αποτελεσματικότητας του ΤΑΧΔΙΚ δεν είναι ν' αυξηθεί το απασχο-

λούμενο προσωπικό, αλλά να μειωθεί το συγκεκριμένο αντικείμενο ενασχόλησης του. Με λίγα λόγια, η ενδεδειγμένη λύση είναι η εξάλειψη των απαιτήσεων της γραφειοκρατίας και ο εκ-συγχρονισμός της διαδικασίας, προκειμένου να συντμηθεί ο απαιτούμενος χρόνος ενημέρωσης των υπηρεσιών του ΤΑΧΔΙΚ, αλλά και οι εργατώρες για τη διεκπεραίωση της κάθε υποθέσεως.

Υπενθυμίζω, ότι για τις διατάξεις του Ν.3226/2004 για τη Νομική Βοήθεια σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος, όπως έχει συμπληρωθεί και ισχύει, περιλαμβάνοντας πρόσφατα και τη διαδικασία της διαμεσολάβησης, ως προς τις αμοιβές των Δικηγόρων, εφαρμόζεται το περιεχόμενο της ΚΥΑ 98535/2014, όπως έχει τροποποιηθεί με τις ΚΥΑ 3053/2018 και 46301/2019, όπου ορίζεται, ότι για την είσπραξη της αποζημίωσής τους οι δικαιούχοι οφείλουν να υποβάλουν τ' αναφερόμενα δικαιολογητικά, παρεμφερή ή διαφορετικά, ανάλογα με το αν πρόκειται για παροχή Νομικής Βοήθειας σε ποινικές, αστικές ή διοικητικές υποθέσεις.

Η συγκέντρωση, αποστολή και ο έλεγχος της πληθώρας των προβλεπόμενων αυτών δικαιολογητικών αποτελούν την απαρχή της ταιριασμένης για τους Δικηγόρους, αλλά και την επιβάρυνση του συστήματος εν γένει, αφού συνεπάγονται κατασπατάληση εργασιακού χρόνου, επιβάρυνση Υπαλλήλων των Δικαστηρίων και εν τέλει χρονοβόρο έλεγχο τους από τους υπηρεσιακούς παράγοντες του ΤΑΧΔΙΚ.

Σημαντική επισήμανση, στην οποία εντοπίζεται η λύση της παραπάνω γραφειοκρατικής διαδικασίας, είναι, ότι όσα στοιχεία, με τη μορφή δικαιολογητικών, απαιτούνται για να διαπιστωθεί η, εμπεριέχουσα αξίωση αμοιβής, ενέργεια του Δικηγόρου, κατά την ακολουθούμενη διαδικασία, υπάρχουν, ήδη, καταχωρημένα, στην πλειοψηφία τους, στα υφιστάμενα πληροφοριακά συστήματα των Δικαστικών Υπηρεσιών και των Δικηγορικών Συλλόγων. Επομένως, εάν γινόταν αποδεκτή από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και το ΤΑΧΔΙΚ η (ελεγχόμενη και περιορισμένη) διαλειτουργικότητα των πληροφοριακών συστημάτων των Δικαστηρίων, του

ΤΑΧΔΙΚ και των Δικηγορικών Συλλόγων, θα επιτυγχανέτο η άμεση, έγκυρη και ασφαλής ενημέρωση του ΤΑΧΔΙΚ με τα απαραίτητα στοιχεία για την καταβολή της οφειλόμενης αποζημίωσης προς τους Δικηγόρους, χωρίς να απαιτείται καμία απολύτως έκδοση περαιτέρω δικαιολογητικών, πέραν βεβαίως του νόμιμου φορολογικού παραστατικού του δικαιούχου.

Μάλιστα, το σχετικό μοντέλο διαλειτουργικότητας δεν είναι καθόλου πολύπλοκο, δεν απαιτεί περαιτέρω υποδομές, αρμοδιότητες ή κόστος. Η ηλεκτρονική πλατφόρμα του ΤΑΧΔΙΚ θα ενημερώνεται για την πράξη διορισμού του Δικηγόρου, από τη Γραμματεία των Δικαστηρίων, που τον διόρισε, για τα στοιχεία του Δικηγόρου και του δικαιούχου Νομικής Βοήθειας. Στη συνέχεια, ο Δικηγόρος προς το σκοπό της εκτέλεσης της εντολής που του ανετέθη, εκδίδοντας

από την πλατφόρμα του Δικηγορικού Συλλόγου το ειδικό γραμμάτιο νομικής βοήθειας, θα καταχωρεί και την πράξη διορισμού του και με τον τρόπο αυτό θα συμπληρώνεται, με τη διαλειτουργικότητα, η ενημέρωση του ΤΑΧΔΙΚ με τα στοιχεία του εκδοθέντος γραμματίου, που περιέχει την αμοιβή και τις κρατήσεις, αλλά και με αντίγραφο του ιδίου του γραμματίου. Επίσης, με τον ίδιο τρόπο, το ΤΑΧΔΙΚ θα ενημερώνεται και για τον λογαριασμό σε μορφή IBAN, που ο ίδιος ο Δικηγόρος θα έχει καταχωρήσει στον τηρούμενο από τον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο κατάλογο με τα στοιχεία και τα μητρώα των Δικηγόρων που αναλαμβάνουν υποθέσεις Νομικής Βοήθειας και θα συνδέεται με τον αριθμό μητρώου του. Ακολούθως, είτε με την κατάθεση του δικογράφου (για τα Αστικά και Διοικητικά Δικαστήρια) είτε με την ολοκλήρωση της παράστασης (Ποινικά Δικαστήρια και διαδικασίες) ο Γραμματέας της υπηρεσίας κατά-

θεσης ή της έδρας, όπως ήδη κάνει, ελέγχοντας, εάν το γραμμάτιο που προσκομίσθηκε εξεδόθη σε συνέχεια της πράξεως διορισμού και καταχωρώντας στο τηρούμενο πληροφοριακό σύστημα τα απαιτούμενα στοιχεία (αριθμός κατάθεσης δικογράφου, στοιχεία και ΑΜ παρισταμένου Συνηγόρου, είδος Δικαστηρίου, διαδικασία και αριθμός αποφάσεως για την ποινική διαδικασία), ουσιαστικά θα πιστοποιεί την ολοκλήρωση της ενέργειας του Συνηγόρου.

Δεδομένου, ότι η συμπλήρωση των απαιτούμενων πεδίων και η καταχώρηση των στοιχείων της υποθέσεως, των Συνηγόρων και των διαδίκων, εκ των οποίων, στο περιγραφόμενο μοντέλο λειτουργίας, πιστοποιείται, με διαλειτουργικότητα, μεταξύ του πληροφοριακού συστήματος των Δικαστηρίων και του αντίστοιχου του ΤΑΧΔΙΚ, θα γίνεται από τον αρμόδιο Γραμματέα, που αποτελεί υπηρεσιακό παράγοντα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, είναι προφανές, ότι το ΤΑΧΔΙΚ για την κάθε πράξη διορισμού, που συνεπάγεται την υποχρέωση καταβολής αμοιβής, θα έχει, άμεσα, ολοκληρωμένη εικόνα για την ολοκλήρωση των ενεργειών του διορισθέντος Δικηγόρου και τα απαιτούμενα στοιχεία, κατά τρόπον ώστε το μόνο στάδιο που θα απομένει, μετά την ολοκλήρωση της ενέργειας από το Δικηγόρο, για την οποία διατηρεί αξίωση αμοιβής, θα είναι η έκδοση και αποστολή του απαιτούμενου φορολογικού παραστατικού και ο συσχετισμός του από την Υπηρεσία του ΤΑΧ-

ΤΑΧΔΙΚ για τις βεβαιώσεις που καθορίζονται με την ΚΥΑ 98535/2014, όπως ισχύει πλέον, με την τροποποίηση της από την ΚΥΑ 46301/2019, ήτοι η βεβαίωση της πράξης διορισμού (Β.1.2 και Β.2.2), η βεβαίωση από τον αρμόδιο Γραμματέα, ότι ο Συνήγορος παρέστη και άσκησε το έργο της υπεράσπισης ή πολιτικής αγωγής, τα στοιχεία του αδικήματος, της Δίκης, του Δικαστηρίου, του κατηγορουμένου, της αποφάσεως και της δικογραφίας (Β.1.3), η πραγματοποίηση της παράστασης του Δικηγόρου, η από μέρους του άσκηση δικονομικών ενεργειών και η κατάθεση δικογράφων σε κάθε στάδιο της πολιτικής ή διοικητικής δίκης (Β.2.3) και το ειδικό γραμμάτιο νομικής βοήθειας του οικείου δικηγορικού συλλόγου, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 3 του ν. 3226/2004 (Β.1.5 και Β.2.5).

Στο προτεινόμενο δηλαδή μοντέλο, ως προς τα απαιτούμενα από την ΚΥΑ δικαιολογητικά δεν περιλαμβάνονται μόνον η έκδοση φορολογικού παραστατικού προς το ΤΑΧΔΙΚ (Β.1.4 και Β.2.4 της ισχύουσας ΚΥΑ) και η αίτηση καταβολής της αποζημίωσης (Β.1.1 και Β.2.1). Ως προς το πρώτο, αυτό αποτελεί, ήδη, μία συμπληρωματική ενέργεια του δικαιούχου και ως προς τη δεύτερη, προσωπικά, θεωρώ απολύτως περιττό να υπάρχει, εφόσον η εν λόγω καταβολή αποτελεί οφειλή – οικονομική υποχρέωση του ΤΑΧΔΙΚ, η εκπλήρωση της οποίας δεν μπορεί να προϋποθέτει υποβολή σχετικής αιτήσεως.

Παρ' όλ' αυτά, εφόσον θεωρηθεί απαραίτητη, μπορεί να συνυποβάλλεται με το φορολογικό παραστατικό.

Τώρα, γιατί η διαδικασία αυτή δεν ακολουθείται ήδη ; Για δύο λόγους. Πρώτον, γιατί κανένας δεν την είχε προτείνει, έως τώρα. Κυρίως όμως, διότι η Δημόσια Διοίκηση δεν χαρακτηρίζεται από ευελιξία, αντιθέτως ακολουθεί με μεγάλη καθυστέρηση τις εξελίξεις σε όλους τους τομείς και αντιμετωπίζει με επιφύλαξη κάθε καινοτομία και κάθε εγχείρημα εκσυγχρονισμού της.

ΔΙΚ. Εξυπακούεται, ότι μετά τον ανωτέρω συσχετισμό, που θα αποτελεί τη μοναδική φυσική (ανθρώπινη) ενέργεια, η κατάθεση στο υποδειχθέντα IBAN του ποσού του δικαιούχου θα γίνεται «με το πάτημα ενός κουμπιού», αφού και ο IBAN και τα ποσά ήδη θα είναι καταχωρημένα και εκκαθαρισμένα.

Είναι προφανές, ότι με την παραπάνω διαδικασία, καλύπτονται πλήρως οι απαιτήσεις του

ROCKING IN THE FREE WORLD

Του **Θεοδώρου Αρβανιτόπουλου**
Δικηγόρου Πειραιά από το μακρινό 1985

Φόβος: το δυσάρεστο συναίσθημα που προκαλεί η συνειδητοποίηση ή η φαντασίωση ενός επικείμενου κινδύνου.

Φοβία: ένας επίμονος και παράλογος φόβος κάποιου συγκεκριμένου αντικειμένου ή κατάστασης, που έχει ως αποτέλεσμα την επιθυμία αποφυγής αυτού του αντικειμένου, που στην πραγματικότητα δεν αποτελεί σπουδαία πηγή κινδύνου.

Το κείμενο αυτό γράφτηκε σε δύο δόσεις, ένα κομμάτι τον Αύγουστο του 2020 και το δεύτερο τις πρώτες μέρες του 2021, λόγω ανάγκης επικαιροποίησης. Πιο συγκεκριμένα την πιο μελαγχολική ημερομηνία κάθε έτους, όπως ισχυρίζονται Σουηδοί επιστήμονες, που είναι πάντοτε ευνοήτως η πρώτη Δευτέρα μετά τις εορτές Χριστουγέννων-Πρωτοχρονιάς.

Παρακολούθησα στην διάρκεια του πρώτου εγκλεισμού ένα ντοκυμαντέρ του Espn με τίτλο Announcement που γυρίστηκε το 2012 και αναφερόταν στον Με-

γάλο Έρβιν Μάτζικ Τζόνσον, τον μεγαλύτερο, μπασκετμπολίστα όλων των εποχών, (ανώτερο για μένα προσωπικά και του μεγάλου Μάϊκλ Τζόρνταν) και στην απόφασή του να ανακοινώσει δημόσια

ότι είναι φορέας του AIDS. Ο Τζόνσον το φθινόπωρο του 1991 διαγνώστηκε φορέας AIDS. Ο Μάτζικ Τζόνσον δεν νόσησε ποτέ, διατήρησε το σώμα του και κυρίως και την σκέψη του γερή, ξανάπαιξε μπάσκετ στο πιο ψηλό επίπεδο, αφού επανήλθε στο NBA, υπήρξε μέλος της περίφημης Dream Team που πήρε το χρυσό μετάλλιο των Ολυμπιακών του 1992 και έχει αφιερωθεί σε ένα σημαντικό αγώνα στήριξης φορέων και ασθενών του AIDS, κυρίως φτωχών λαϊκών στρωμάτων, εκδιδομένων γυναικών, κατόικων υποβαθμισμένων περιοχών, τοξικομανών, αποφυλακισμένων κλπ.

Το ντοκυμαντέρ ολοκληρώνεται με τον Μάτζικ να κάνει τον απολογισμό και να ξεκαθαρίζει ότι υπάρχει πια κοκτέιλ φαρμάκων, αρκετά αποτελεσματικό, που επιτρέπει και σε βαριά ασθενείς ένα ικανοποιητικό επίπεδο ζωής, ενημερώνει πως δεν θα τα καταφέρουν όλοι όπως εκείνος, να ξαναγυρίσουν στην προηγούμενη κατάσταση, πως δεν θα καταφέρουν όλοι να στηριχθούν οικονομικά και κοινωνικά, πως χρειάζεται ένας ιδιαίτερος πια τρόπος ζωής, με ιδιαίτερη άσκηση και διατροφή, που δεν θα την έχουν όλοι και πως την περίοδο που γυρίστηκε το ντοκυμαντέρ υπήρχαν στον πλανήτη πάνω από 33.000.000 φορείς του ιού, εκ των οποίων το 20% δεν το γνωρίζει καν. Το μέλημα του ίδιου είναι η διαρκής ενημέρωση του κόσμου, η τήρηση στοιχειωδών όρων ασφάλειας και προστασίας και η συνέχιση της υγειονομικής προσπάθειας για βελτίωση των θεραπειών και των δομών υγείας, αλλά παράλληλα η κοινωνική, οικονομική και ψυχική στήριξη φορέων και ασθενών.

Αναφέρθηκα στον Μάτζικ Τζόνσον για να

γίνει κατανοητό ότι το εμβόλιο-αναφερόμενο ως απόλυτη λύση για τον κορωνοϊό ίσως να μην είναι τέτοια με την κυριολεκτική έννοια του όρου, δηλαδή της απόλυτης αξιοπιστίας, δεν θα εμβολιασθεί προφανώς όλος ο πληθυσμός ή πάντως αυτό θα γίνει πολλά χρόνια μετά, ότι είναι πιθανό να υπάρχουν ξανά και ξανά αναζοπυρώσεις-μεταλλάξεις της κρίσης κορωνοϊού, αυτού ή άλλων ιών, και βέβαια οι πολίτες δεν μπορούν να ζουν ή να συνεχίσουν να ζουν με τον τρόπο ότι ο τύπος που περπατάει στο ίδιο πεζοδρόμιο και έρχεται από την αντίθετη πορεία είναι εν δυνάμει αυτός που θα τους μεταδώσει τον ιό ούτε βέβαια να λαμβάνονται αποφάσεις εγκλεισμού των πολιτών. Είναι δεδομένο ότι κανείς πια δεν θυμάται πόσους νεκρούς άφησε πίσω του το AIDS και είναι δεδομένο ότι πρέπει η κοινότητα συνολικά και κάθε πολίτης ξεχωριστά να προετοιμάζεται και να διατηρεί ένα μίνιμουμ πρόγραμμα προσωπικής ασφάλειας και υγιεινής, χωρίς να αφήσουμε ούτε για μια στιγμή να υπάρξει ξανά ζήτημα οποιασδήποτε μορφής καταναγκαστικού εγκλεισμού για οποιοδήποτε, έστω και μικρό, διάστημα. Πολύ περισσότερο που σύμφωνα, με όσα έγιναν γνωστά, σε συντριπτικό ποσοστό η μετάδοση του ιού υπήρξε σε “γκρουπ”, δηλαδή σε συγκεκριμένες ομάδες ταξιδιωτών, στους υγειονομικούς εργαζόμενους ευλόγως, σε ευάλωτες κοινωνικές ομάδες στις οποίες δεν υπήρξε καν άμεση ενημέρωση, όπως εξ αρχής θα έπρεπε, ούτε εξασφαλίσθηκε η προστασία και ασφάλεια αυτών των πληθυσμών, όπως ήταν εξ αρχής αναγκαίο, στα δικά μου στα αυτιά δεν έφθασε καμιά πληροφορία για κρούσμα που προήλθε από παιδική χαρά ή από περίπατο στο Πασαλιμάνι. Συμπληρώνω εδώ την ανάγκη αληθινής ενημέρωσης των πολιτών και όχι εκείνης που βρίσκεται σε διατεταγμένη, λόγω συμφερόντων, υπηρεσία.

Στα τέλη της δεκαετίας του 70 είδα μια εκπληκτική ταινία του Βιμ Βέντερς με τίτλο “The American Friend”: στην Ελλάδα παίχθηκε με τον τίτλο “Ένας Αμερικανός Φίλος”, με πρωταγωνιστές τον εκπληκτικό Bruno Ganz και τον Dennis Hopper, την συστήνω ανεπιφύλακτα, εκεί για πρώτη φορά άκουσα το “δεν υπάρχει τίποτα να φοβηθείς εκτός από τον ίδιο τον φόβο”. Κατά καιρούς η έκφραση έχει αποδοθεί

σε διάφορους, ο πρόεδρος Ρούσβελτ για παράδειγμα λέγεται ότι την χρησιμοποίησε για πρώτη φορά, δεν θα αφήσω μια λεπτομέρεια να μου χαλάσει την ιστορία και την ταινία.

Σε αντίθετη πορεία με όσα παραπάνω ανέφερα για την ανάγκη στήριξης ηθικά και ψυχολογικά των πολιτών και την ανάγκη αποκλεισμού μελλοντικά οιασδήποτε μορφής εγκλεισμού, ήταν πραγματικά απίστευτο ότι και τα συνδρομητικά αλλά και τα λεγόμενα ελεύθερα κανάλια σε όλο το διάστημα του εγκλεισμού, σε τεράστιες ποσότητες έπαιζαν τις λεγόμενες ταινίες μαζικής καταστροφής, με διάφορους ιούς που διέλυαν τον κόσμο, με πυρηνικά ατυχήματα, με σεισμούς, πυρκαγιές, με εισβολές από άλλους πλανήτες και άλλα συναφή και μάλιστα στις ώρες υψηλής τηλεθέασης και βέβαια να υπολογίσουμε την επιπλέον ιδιαιτερότητα της μαζικής παραμονής στα σπίτια που οδηγεί μοιραία σε πολλές ώρες παρακολούθησης, σε μια μαζική προσπάθεια (ηθελήμενα ή αθέλητα, εξαρτάται ποιο κανάλι βλέπετε) επιβολής του τρόμου, ως εκείνης της δύναμης που θα οδηγούσε τους πολίτες να αποδεχθούν συμπεράσματα, οδηγίες και εν τέλει αποφάσεις.

Αυτό συνεπώς που πρέπει να ξεκαθαρισθεί ευθύς εξ αρχής είναι ότι οι κοινωνίες και οι πολίτες, καθένας ξεχωριστά και όλοι συνολικά, δεν γίνεται να ζουν ή να συνεχίσουν να ζουν με φοβικά σύνδρομα, δεν γίνεται να ζουν στον φόβο, ο φόβος οδηγεί σε έλεγχο της σκέψης, οδηγεί σε ακραίες συμπεριφορές, ακραία αντικοινωνικές, υπερσυντηρητικές και σε ανθρώπους εν τέλει εξαρτημένους. Προσωπικά διατηρώ την άποψη ότι το συγκεκριμένο μέτρο απαγόρευσης που επιβλήθηκε και συνεχίζει να επιβάλλεται, θα μπορούσε να είχε υποκατασταθεί από σχήματα ατομικής προστασίας και ασφάλειας και παρεμβάσεις πολύ περιορισμένου και συγκεκριμένου χαρακτήρα, για παράδειγμα

στην Κλινική όπου νοσηλεύονταν ασθενείς με ζητήματα αιμοκάθαρσης ή σε Γηροκομεία, σε ενημέρωση ομάδων και πολιτών που ήταν πολύ περισσότερο και με βάση τον τρόπο ζωής τους εκτεθειμένοι, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί και δεν πρέπει να στηριχθεί από την επιστημονική κοινότητα, από την κοινότητα γενικά, ως ανεκτό μέτρο ο γενικός αποκλεισμός, θα έπρεπε να υπήρχαν λύσεις με αύξηση των μέσων μαζικής μεταφοράς, με ουσιαστική επίταξη ιδιωτικών υγειονομικών σχημάτων κλπ. Θα αξιολογηθεί, εκτιμώ, σε μεταγενέστερο χρόνο και με περισσότερα δεδομένα που θα έχουν συγκεντρωθεί παγκόσμια, από τους αρμόδιους επιστήμονες κατά πόσο επέδρασε στο αποτέλεσμα κρουσμάτων-θανάτων αποκλειστικά και μόνο η λεγόμενη καραντίνα ή επέδρασαν ιδιαίτερα στην Ελλάδα άλλοι ή και άλλοι παράγοντες, όπως η υψηλή θερμοκρασία, η χαμηλή υγρασία, η ιδιομορφία της ύπαρξης τόσο μεγάλου αριθμού νησιών, η έλλειψη πολύ μεγάλων βιομηχανικών μονάδων, η μικρή ανάλογα με άλλες χώρες ανά τμ. κατοίκηση του πληθυσμού κλπ, δεν έχω ειδικές γνώσεις. Είναι προφανές και αυτονόητο ότι θεωρώ αναγκαία την συνέχιση των μεθόδων προστασίας από τον ιό, ατομικά, σε μαζικούς χώρους, την ενημέρωση (και όχι τρομοκρατία) των πολιτών κλπ., το τονίζω μόνο και μόνο για την αποφυγή παρερμηνείας των απόψεων μου.

Παράλληλα με τα παραπάνω ζήσαμε την απομυθοποίηση της τουριστικής οικονομίας, ως βασικού πυλώνα της οικονομίας, αφού αποδείχθηκε πόσο εξαρτημένη είναι αυτή από αστάθμητους παράγοντες. Είναι λοιπόν τώρα η ώρα από την κατευθυνόμενη οικονομία “υψηλού τουρισμού” να στοχεύσουμε σε άλλες μορφές δράσης, γεωργίας, κτηνοτροφίας, αλιείας, θυμάσθε πιθανότατα τους παραδοσιακούς αλιείς που έκαιγαν τα καϊκια τους, παίρνοντας την αποζημίωση των 15.000-30.000 ευρώ από την Ε.Ε. και ουσιαστικά ξεπουλούσαν τον πλούτο τους και το κεφάλαιο τους. Ακούω για πιθανές ελλείψεις αγαθών, σε περίπτωση επιδείνωσης της κατάστασης υγειονομικά και αναρωτιέμαι γιατί δεν μπορεί, επιτέλους, να εξασφαλισθεί η αυτάρκεια αυτής της χώρας, τουλάχιστον σε ότι αφορά την διατροφική αλυσίδα.

Παρακολουθώντας λοιπόν τις παραπάνω

“εκπαιδευτικές” ταινίες μαζικής καταστροφής, “βοηθήθηκαν” ομάδες πολιτών (π.χ. νεοσυντηρητικών, θρησκόληπτων κλπ.) αλλά και μεμονωμένα άτομα να οδηγηθούν σε διάφορες θεωρίες συνωμοσίας. Διαχωρίζω πλήρως την θέση μου από τέτοιες απόψεις και παρακαλώ να μου επιτρέψετε να παραθέσω αυτούσια δυο μικρά αποσπάσματα από το “Δόγμα του Σοκ” της Naomi Klein, θυμίζοντας ότι το βιβλίο αυτό επεξεργάζεται την βασική ιδέα μιας μερίδας νεοφιλελεύθερων οικονομολόγων ότι κάθε καταστροφή (ένα τσουνάμι, ένα πραξικόπημα σε μια χώρα κλπ.) στην πραγματικότητα είναι μια μεγάλη ευκαιρία για επενδύσεις, ανάπτυξη κλπ., με μια μικρή συμπλήρωση: όταν αυτή η καταστροφή δεν έρχεται την προκαλείς ή μπορείς να την προκαλέσεις εσύ. Το βιβλίο γράφτηκε το μακρινό 2007. Τα σχετικά αποσπάσματα είναι από το κεφάλαιο “Η Θεραπεία του Σοκ στις ΗΠΑ” με αναφορά στον πρώην υπουργό Άμυνας των Ηνωμένων Πολιτειών Ντόναλντ Ράμσφελντ:

“Όταν το 1997 ο Ράμσφελντ έγινε πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της βιοτεχνολογικής εταιρίας Gilead Sciences, εδραίωσε τη φήμη του ως αρχικαπιταλιστή της καταστροφής. Η εταιρεία είχε κατοχυρώσει με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας το Tamiflu, που θεραπεύει πολλές μορ-

απειλών για τη δημόσια υγεία παραμένει ένα ιδιαίτερα αμφιλεγόμενο ζήτημα. Τις τελευταίες δεκαετίες δεν έχουν ξεσπάσει επιδημίες στις ΗΠΑ, όμως στα μέσα της δεκαετίας του 1950, όταν η επιδημία της πολιομυελίτιδας βρισκόταν στην έξαρσή της, είχε διεξαχθεί ένας έντονος δημόσιος διάλογος για το κατά πόσο είναι ηθικό να αποκομίζονται κέρδη από τη θεραπεία ασθενειών. Καθώς υπήρχαν 60.000 κρούσματα πολιομυελίτιδας και οι γονείς είχαν τρομοκρατηθεί από το ενδεχόμενο τα παιδιά τους να μολυνθούν από αυτή τη νόσο που προκαλεί παράλυση και συχνά αποβαίνει μοιραία, οι προσπάθειες να βρεθεί μια θεραπεία ήταν πυρετώδεις. Όταν το 1952 ο Τζόννας Σαλκ, επιστήμονας του Πανεπιστημίου του Πίτσμπεργκ, ανακάλυψε το πρώτο εμβόλιο για την πολιομυελίτιδα, δεν κατοχύρωσε με πατέντα τα αποκλειστικά δικαιώματα για τη χορήγηση της σωτήριας θεραπείας. “Δεν υπάρχει πατέντα”, είχε πει ο Σαλκ στην εκπομπή του Έντουαρντ Ρ. Μάροου. “Μπορείς να κατοχυρώσεις με πατέντα τον ήλιο;”.

“..... Από τη μεριά της η Gilead βλέπει τις επιδημίες ως μια αναπτυσσόμενη αγορά και, με επιθετικές εκστρατείες μάρκετινγκ, παροτρύνει επιχειρήσεις αλλά και απλούς πολίτες να έχουν προμήθειες σε Tamiflu για παν ενδεχόμενο.”.

Επί τη ευκαιρία, η Gilead τρέχει σήμερα το φάρμακο remdesivir με πολλές πιθανότητες να αποτελέσει ένα σοβαρό φάρμακο για τον δεδομένο ιό. Στην διάρκεια αυτής της τραγωδίας αποδείχθηκε για μια φορά ακόμη η αναποτελεσματικότητα κάθε παρέμβασης των οργάνων των δικηγόρων για την εξασφάλιση

φές γρίπης και είναι το προτιμώμενο φάρμακο για τη γρίπη των πτηνών. Αν ξεσπούσε μια επιδημία αυτού του εξαιρετικά μεταδοτικού ιού (ή αν υπήρχε έστω το ενδεχόμενο μιας τέτοιας επιδημίας), οι κυβερνήσεις θα εξαναγκάζονταν να αγοράσουν από την Gilead Sciences τεράστιες ποσότητες Tamiflu, αξίας πολλών δισεκατομμυρίων δολαρίων.

Η κατοχύρωση με πατέντες φαρμάκων και εμβολίων απαραίτητων για την αντιμετώπιση

της στοιχειώδους αξιοπρέπειας μας: Μια ξεκάθαρα εχθρική στάση που αποτυπώθηκε στην φάρσα του προγράμματος τηλεκπαίδευσης μας... με την ευκαιρία η πρόωρη διακοπή μου στέρησε την απάντηση στο ερώτημα πόσες επιτέλους ώρες είχε γράψει το μηχανήμα. Αλλά είναι φανερό ότι η πραγματικότητα είναι τραγική: Από την εξαγγελία στα τέλη Απριλίου “συμβολικά ανοίγουμε πρώτα την Δικαιοσύνη” έως την παράταση του Δικαστικού έτους, που δεν έγινε

ποτέ, είναι σαφές ότι υπάρχουν μηχανισμοί που ήθελαν τα δικαστήρια κλειστά ή στην καλύτερη εκδοχή αδιαφορούσαν για την κατάσταση. Ήταν τραγικό να ακούμε την ανάγκη να ανοίξουν τα καταστήματα περιποίησης σώματος (μακριά από εμένα απαξίωση κάθε εργασίας και κάθε εργαζόμενου) χωρίς να γίνει καμία απολύτως αναφορά στην ανάγκη ανοίγματος των δικαστηρίων. Δυστυχώς ήταν μεγάλο λάθος η στρατηγική να μην τονισθεί ότι το πρόβλημα των κλειστών δικαστηρίων δεν αφορά μόνο την επιβίωση των δικηγόρων και φυσικά και των δικαστικών επιμελητών, αλλά επίσης και κύρια την επίλυση των εκκρεμοουσών διαφορών των πολιτών. Καταπατήθηκαν προβλέψεις ουσιαστικού και δικονομικού δικαίου, για παράδειγμα μια προσωρινή διαταγή που εκδόθηκε στα τέλη Φεβρουαρίου και λόγω της “ειδικής ματαίωσης” της συζήτησης της στο ακροατήριο περισσότερες από μία φορές (έχω δύο τουλάχιστον δικές μου υποθέσεις) κατέληξε να δεσμεύει τους διαδίκους για ένα έτος και βλέπουμε, αφού παρατείνεται αυτόματα και ανεξήγητα. Ζήσαμε ακόμη στιγμές υποβάθμισης περιμένοντας αναίτια σε ουρές, κλείνοντας ραντεβού για τα αυτονόητα και εκλιπαρώντας για ένα βοήθημα, από χρήματα μάλιστα που οι ίδιοι συγκεντρώσαμε. Να θυμηθώ με την ευκαιρία, λίγους μήνες πριν την πανδημία, την αντιμετώπιση μας στις εκλογικές αναμετρήσεις του 2019, με τις ουρές αναξιοπρέπειας για τις παραδόσεις του υλικού και τα καινούργια καθήκοντα να πληκτρολογούμε εκατοντάδες αποτελέσματα υποψηφίων στην ιδιωτική εταιρία που πληρώνεται εξαιρετικά για να κάνει, μέσα στα άλλα, και αυτό. Να θυμηθώ την προσβλητική αμοιβή μας στις εκλογικές αναμετρήσεις, όταν βέβαια στην πανδημία “έφυγαν” αρκετά εκατομμύρια για ΜΜΕ και 120.000.000 ευρώ περίπου για ιδιωτική αεροπορική εταιρία.

Είναι προφανές ότι η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να συνεχίζεται. Το Δικηγορικό Σώμα πρέπει να συζητήσει πολύ σοβαρά σε Γενικές Συνελεύσεις και να πάρει συγκεκριμένες αποφάσεις, να καθορίσει ξανά την στάση του απέναντι στους υπόλοιπους παράγοντες της Δικαιοσύνης, ζητώντας αυτονόητα ίση μεταχείριση, να μην στηριχθεί ξανά σε φιλικές επαφές και υποσχέσεις. Όσοι δεν είναι μαζί είναι απέναντι.

Οι προσκλήσεις στην κοπή της βασιλόπιτας πρέπει να απευθύνονται σε όσους στήριξαν τους δικηγόρους, στην πανδημία, στις εκλογικές διαδικασίες, στις ασφαλιστικές εισφορές, στην μεταφορά των δικαστηρίων του Πειραιά. Να διεκδικήσει το Σώμα ξανά τον θεσμικό του ρόλο και να εκφράσει ξεκάθαρα την απογοήτευση του για τον τρόπο αντιμετώπισης μας. Να προτείνει λύσεις και, επί τη ευκαιρία, ο Σύλλογος μας πρέπει να βάλει πολύ έντονα στο τραπέζι την ανάγκη άμεσης λύσης για το κτιριακό. Πρέπει ακόμη, για να μην ξεχάσουμε την πανδημία, να προβλεφθούν με την εμπειρία που αποκτήθηκε, συγκεκριμένες διαδικασίες λειτουργίας των δικαστηρίων και γενικά κάθε σχετικής υπηρεσίας σε επόμενες κρίσεις, ένα είδος πρωτοκόλλου λειτουργίας για μελλοντικούς ιούς και “ιούς”.

Για τους λίγους συναδέλφους που απομείναμε πια να δικηγоруμέ πάνω από τα 60 χρόνια μας (προσεχώς ...ευπαθείς-φυλακισμένοι, ...υποχρεωτικά σε καραντίνες;) αλλά και για νεώτερους που ενδιαφέρονται, προτείνω ακρόαση του “rocking in the free world” του γερόλυκου Neil Young, ακούστε το και δείτε το παιγμένο σε ανοιχτές συναυλίες από την De Grooste Band Van Nederland, μια ορχήστρα-ομάδα με 1536 μέλη, ηλικίας από 6 έως 70 ετών, χιλιάδες ελεύθεροι άνθρωποι τραγουδούν στον ελεύθερο κόσμο.

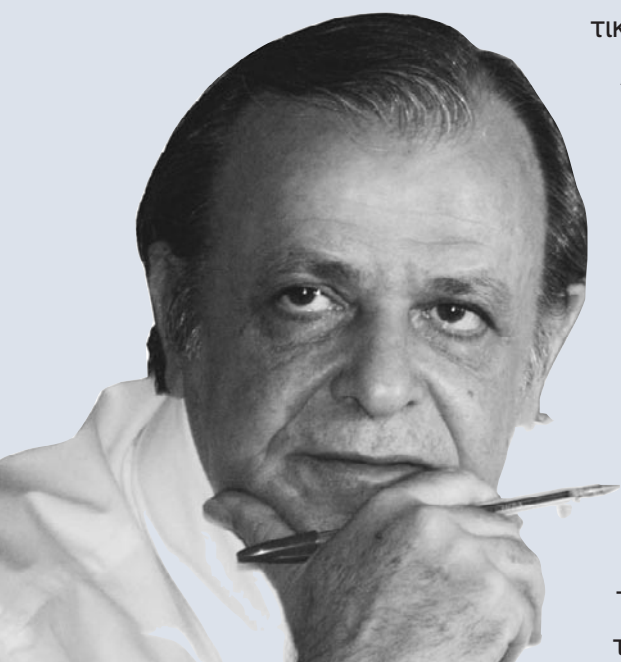
Ως την λήξη της τραγωδίας και ως τον επόμενο ιό... Καλή Δύναμη, άλλωστε όπως είπε (25/5) ο κ. Υπουργός Ανάπτυξης “σε αυτή την κρίση όλοι θα πληρώσουμε από λίγο”, έτσι δεν γίνεται πάντοτε; όλοι δεν πληρώσαμε από λίγο; τι όχι;

Γενάρης 21

ANRUPA:

Η περήφανη φωνή μιας εφημερίδας στα κατεχόμενα

Της **Λίλης Αποστολίδου**
Δικηγόρου Πειραιά

Δεν γνώριζα τίποτε για τον Σενέρ Λεβέντ μέχρι που μερικά χρόνια πριν διάβασα άρθρα του (σε μετάφραση). Θέσεις καθαρές και σαφείς, λόγος άμεσος και αποστομωτικός, φορές-φορές ακόμη και λογοτεχνικός, διάσπαρτος με εικόνες και αρώματα της Κυπριακής γης. Στα κείμενά του το Βαρώσι, η Αμμόχωστος, η Κερύνεια, ολόκληρη η Κύπρος. Η ζωντανή ιστορία του νησιού μέσα από τη ματιά ενός Τουρκοκύπριου, ενός Τουρκοκύπριου όμως που είναι αντίθετος με την τουρκική εισβολή το 1974 και ονομάζει την κα-

τοχή του βόρειου τμήματος του νησιού κατοχή. Γιατί ο Σενέρ Λεβέντ είναι Τουρκοκύπριος. Γεννήθηκε το 1948 στη Λευκωσία και συνεχίζει σήμερα να ζει εκεί, στο κατεχόμενο τμήμα της. Έχει διωχθεί και φυλακιστεί για τις ιδέες του και συνεχίζει να διώκεται, η ζωή του έχει απειληθεί. Αν ανατρέξουμε στο βιογραφικό του θα δούμε μεταξύ των άλλων ότι σπούδασε δημοσιογραφία στο κρατικό Πανεπιστήμιο Λομονόσοφ στη Μόσχα, έχει διατελέσει διευθυντής σύνταξης σε διάφορες εφημερίδες στην Κύπρο και έχει εκδώσει τις εφημερίδες Anrupa και Afrika.

Επίσης του έχει απονεμηθεί το βραβείο του Ευρωπαϊού Πολίτη για το 2018 ενώ το 2019 ήταν υποψήφιος Ευρωβουλευτής με το κίνημα Γιασεμί .Σε όλα αυτά εγώ θα συμπληρώνα μια φράση, δική του φράση. «Αν ζήσεις όλες αυτές τις απειλές, τότε τολμάς να γράφεις.»

Σε μια δημοκρατική κοινωνία η ελευθερία της έκφρασης και του τύπου προστατεύεται ,δεν ενταφιάζεται. Αν μάχεσαι για τα δικαιώματά σου έχεις σοβαρές πιθανότητες για ένα δίκαιο αγώνα, ένα πολλά υποσχόμενο νομικό οπλοστάσιο στη φαρέτρα σου. Σε μια κατεχόμενη όμως περιοχή για τις ελευθερίες αυτές παίζεις το κεφάλι σου .Η εφημερίδα Afrika κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το 2001 ενώ από το καλοκαίρι του 2020 συνεχίζεται με τον τίτλο Anrura ,όπως ήταν και η ονομασία της πρώτης εφημερίδας του Σενέρ Λεβέντ. Σε όλα τα χρόνια της λειτουργίας της καταγγέλλει καθημερινά την κατοχή του βορείου τμήματος του νησιού, το καθεστώς και την πολιτική εποικισμού της Τουρκίας, τις δυσμενείς συνθήκες ζωής των Τουρκοκυπρίων. Για τη στάση της αυτή έχει αντιμετωπίσει δικαστικές διώξεις (εκατοντά-

δες), και κατασχέσεις ,έχει γίνει στόχος ενόπλων επιθέσεων , ενώ το 2018 οργανωμένος όχλος εισέβαλλε στα γραφεία της για να λιντσάρει τους δημοσιογράφους της.

“ **Πώς μπόρεσα να αντέξω αυτή την τρελή νοσταλγία τριάντα χρόνια και εγώ δεν ξέρω. Πόσο νοστάλγησα τελικά την οδό Λήδρας, τη Λάρνακα, τη Λεμεσό, την Πάφο.**

(Σενέρ Λεβέντ)

”

«-Οι γονείς μου κατάγονται από την Τέρα. Αλλά εγώ είμαι Λευκωσιάτης. Γεννήθηκα στη γειτονιά Γενί Τζαμί της Λευκωσίας. Μεγάλωσα στη γειτονιά του Ταντή. Δικό μου είναι και το Καφεσλί, δικός μου και ο Άγιος Κασσιανός. Και τα οχυρά των τειχών. Πόσες φορές γύρισα με το ποδήλατό μου τα στενά σοκάκια. Από την Πύλη Αμμοχώστου μέχρι την Πύλη

Πάφου. Πόσες φορές κοιταχτήκαμε με τις στοιχισμένες φοινικίες πάνω στο τείχος. Με τα μουστάκια και τα γένια μας που μόλις φύτρωναν. Μόλις έκλεισαν οι πόρτες το 1963 θα τρελαινόμουν. Δεν μπόρεσα να ξαναπεράσω από τους δρόμους που περνούσα. Δεν μπόρεσα να ξανακοιτάξω τα μέρη που μου άρεσε να κοιτάζω. Με ένα ενδιάμεσο κεφάλαιο το 1968 απέκτησα αυτά που νοσταλγούσα, αλλά δεν διήρκεσε πολύ αυτό. Μετά το καλοκαίρι του 1974 μετατράπηκε σε όνειρο εντελώς. Πώς μπόρεσα να αντέξω αυτή την τρελή νοσταλγία τριάντα χρόνια και εγώ δεν ξέρω. Πόσο νοστάλγησα τελικά την οδό Λήδρας, τη Λάρνακα, τη Λεμεσό, την Πάφο. Το αγκάλιασμα που έγινε μετά από τριάντα χρόνια, ήταν ένα αγκάλιασμα κατάδικου. Όπως οι κατάδικοι που αποκτούν την ελευθερία τους αγκαλιάζουν την αγαπημένη τους μετά από χρόνια, έτσι και εγώ αγκάλιασα το άλλο μισό της πατρίδας μου. Θα μπορέσουν, άραγε, να ζήσουν αυτή τη χαρά μια μέρα και οι Βαρωσιώτες, οι Κερυνειώτες, οι Μορφίτες και οι Καρπασίτες;»(απόσπασμα από άρθρο του Σενέρ Λεβέντ στην εφημερίδα «ΠΟΛΙΤΗΣ»)

Η Ανγκυρα (πρώην Afrika) μια εφημερίδα με περιορισμένες σελίδες και λιγοστά μέσα έχει προκαλέσει συχνά το ενδιαφέρον του ξένου τύπου. Τολμά χρόνια τώρα να αποτελεί με τον λόγο της ένα πυρήνα αντίστασης στα κατεχόμενα. Μέσα από κείμενα διάχυτα με την ατμόσφαιρα της νοσταλγίας ο Σενέρ Λεβέντ μιλάει για τους αγνοούμενους, μιλάει για όλα τα ακανθώδη θέματα της Κύπρου ενώ καλεί και τις δυο πλευρές-Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους- σε παραδοχή και συγχώρεση. Είναι κείμενα που έρχονται να ενώσουν και όχι να διχάσουν. Έχουν αναφορές στον Ναζίμ Χικμέτ, στον Φικρέτ Ντεμίραγ αλλά και στον Νίκο Καζαντζάκη, στον Αιχάν Χικμέτ αλλά και στον Γρηγόρη Αυξεντίου. Για την ΕΕ ο Σενέρ Λεβέντ σχολιάζει ότι κοιτάζει το Κυπριακό πάντοτε από την οπτική γωνία της Τουρκίας ενώ συχνά ασκεί κριτική και στην Ελληνοκυπριακή πλευρά. Ολόκληρη η αρθρογραφία του διακατέχεται από την αγωνία της επόμενης μέρας, ζητά μια ενιαία Κύπρο και όχι διαιρέση, μια πατρίδα όπως γράφει χωρίς σύνορα, χωρίς οδοφράγματα, χωρίς στρατούς και χωρίς όπλα.

Μετά την επίθεση τον Ιανουάριο του 2018 στην Afrika-επίθεση που θεωρείται υποκινούμενη από την Άγκυρα-το

“

**Όπως
οι κατάδικοι
που αποκτούν την
ελευθερία τους
αγκαλιάζουν την
αγαπημένη τους
μετά από χρόνια,
έτσι και εγώ
αγκάλιασα
το άλλο μισό
της πατρίδας μου.
Θα μπορέσουν,
άραγε, να ζήσουν
αυτή τη χαρά μια
μέρα και
οι Βαρωσιώτες,
οι Κερυνειώτες,
οι Μορφίτες και
οι Καρπασίτες;**

(Σενέρ Λεβέντ)

”

βράδυ της ίδιας μέρας ένα ανθρώπινο τείχος ορθώθηκε να την υπερασπίσει. Άνθρωποι για

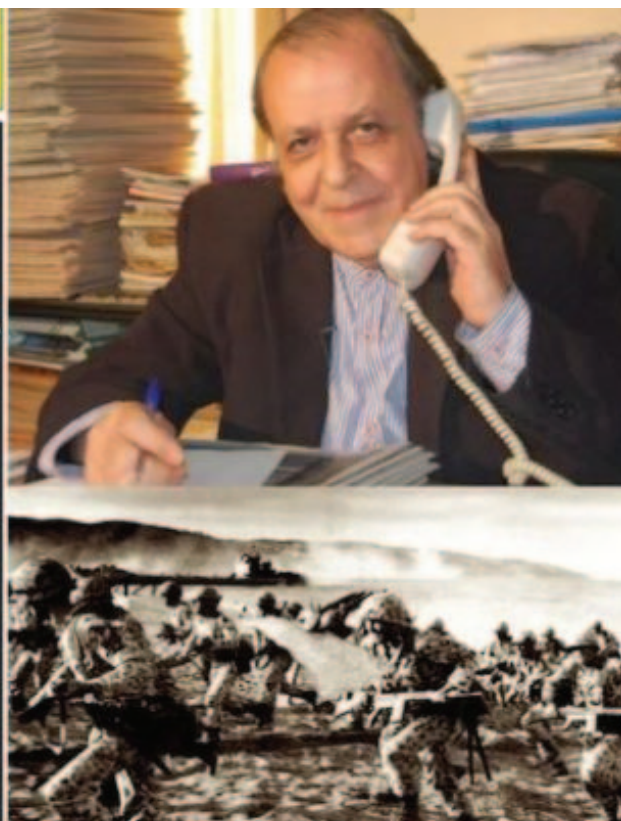
τους οποίους η εφημερίδα αποτελεί σύμβολο. Αιτία ή αφορμή της επίθεσης ήταν δημοσίευσμά της για εισβολή της Τουρκίας στο Αφρίν. Σε πείσμα όλων αυτών των αντιξοοτήτων η εφημερίδα συνέχισε και συνεχίζει να κυκλοφορεί σε συνθήκες που διαρκώς γίνονται όλο και πιο ανελεύθερες, τίποτε δεν σταματάει την πένα της. Αλλά τα άρθρα αυτά με την πανανθρώπινη ματιά και το απαράμιλλο θάρρος έχουν και μια άλλη ανάγνωση. Επιβεβαιώνουν για άλλη μια φορά, ότι όταν οι συγκυρίες και οι συσχετισμοί δεν το επιτρέπουν οι χάρτες και οι διακηρύξεις για τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου κινδυνεύουν να καταστούν κενό γράμμα. Σκέφτηκε άραγε η ΕΕ και πώς να προστατέψει τον άνθρωπο αυτόν που όντως τίμησε με το βραβείο του Ευρωπαίου πολίτη απέναντι στις τόσες διώξεις που συνεχίζει να υφίσταται; Δεν γνωρίζω και εξ όσων τουλάχιστον έχω διαβάσει δεν βρίσκω να παραθέσω κάτι.

Το 2017 η εφημερίδα αναδημοσίευσε μια γελοιογραφία που εικόνιζε ένα αρχαιοελληνικό άγαλμα να ουρεί στο κεφάλι του Τούρκου Προέδρου Ερντογάν και το συνόδευσε με το σχόλιο «ιδωμένο με τα μάτια

των Ελλήνων». Το αποτέλεσμα ήταν ο Σενέρ Λεβέντ και ο Αλί Οσμάν Ταπάκ επίσης δημοσιογράφος, να διωχθούν με τις κατηγορίες μεταξύ των άλλων της δυσφήμισης και της προσβολής ξένου ηγέτη. Η δίκη που ακολούθησε ενώπιον του

αθώωθηκαν. Σήμερα κατά της απόφασης αυτής έχει ασκηθεί έφεση. Υπόθεση λοιπόν εισέτι εκκρεμής. Και δεν είναι η μόνη. Μόνο το 2018 ασκήθηκαν διώξεις και για άλλα τρία δημοσιεύματα της εφημερίδας, ένα από τα οποία αφορούσε την

Εξέδωσα αυτή την εφημερίδα για να γράφω πράγματα που κάποιοι δεν θέλουν να γράφονται. Για μένα αυτό είναι ελευθερία έκφρασης. Έκανα χρήση αυτού μου του δικαιώματος. Δεν ξέρω αν αυτό έχει όρια ή αν δεν έχει,

«δικαστηρίου» στα κατεχόμενα ήταν στην πραγματικότητα μια πολιτική δίκη και παρακολούθηθηκε από πολλούς ξένους ανταποκριτές. Μετά από μια μακριά διαδικασία που διήρκεσε σχεδόν ένα χρόνο και εξετάστηκαν 25τουλάχιστον μάρτυρες κατηγορίας, οι περισσότεροι Τούρκοι καθηγητές και ακαδημαϊκοί, ο Σενέρ Λεβέντ και ο Αλί Οσμάν Ταπάκ

καταδίκη της Τουρκικής εισβολής στο Αφρίν, επίθεση που ο Σενέρ Λεβέντ χαρακτηρίζει ως δεύτερη Τουρκική εισβολή μετά την εισβολή στη Κύπρο το 1974. Γραφή ασίγαστη, ψυχή πελώρια.

Θα κλείσω το άρθρο αυτό με λόγια του Σενέρ Λεβέντ (απόσπασμα από άρθρο του στην εφημερίδα «ΠΟΛΙΤΗΣ»)

διότι δεν είμαι εγώ που χαράσσω τα όρια. Όλα τα σύνορα που βλέπετε σε αυτή τη χώρα δεν είμαι εγώ που τα χάραξα, άλλοι το έκαναν. Όταν γράφω δεν μου περνάει καν από το μυαλό πού αρχίζουν τα όρια και πού τελειώνουν. Όσο είμαι βέβαιος ότι γράφω τις αλήθειες και τις πραγματικότητες δεν αναγνωρίζω όρια.

Η Συνέχειά μας υπάρχει και στο χώρο

Του Μανώλη Εγγλέζου
Δικηγόρου Πειραιά

Η εθνομηδενιστική ιστοριογραφία βάλλει κατά της διαχρονίας της πορείας του λαού μας στην ιστορία, προσπαθώντας να αποκόψει τη σύγχρονη πορεία του από τις προηγούμενες περιόδους αυτής, εξυπηρετώντας ποικίλες σκοπιμότητες. Για ένα διάστημα έπαιζε δίχως αντίπαλο, καθώς εκμεταλλεύτηκε την επέλαση του κατά Σημίτη «εκσυγχρονισμού» και επέβη του άρματός του προσφέροντας του ιδεολογική κάλυψη που διαχύθηκε σε όλο το νεοταξικό εθνομηδενιστικό φάσμα, τόσο της νεοφιλελεύθερης Δεξιάς όσο και της δικαιωματικής Αριστεράς.

Οι απόψεις αυτές έχουν πια επαρκώς αντικρουστεί, με νέο υλικό που προστέθηκε στο έργο των παλαιότερων ιστορικών μας και εστίασε ακριβώς στα σημεία που έθιγαν οι αποδομητές. Πλέον η συνέχεια, η εθνική συνείδηση του νέου ελληνισμού, η σχέση του με την ορθοδοξία, το κρυφό σχολειό, ο ελληνικός διαφωτισμός, οι διαρκείς επαναστάσεις εναντίον Δυτικών και Οθωμανών κατακτητών, η αυτόφωτη εξεγερσιακή δραστηριότητα, αποτελούν κοινό τόπο σε όσους επιμένουν να διατηρούν ένα στοιχειώδη προβληματισμό. Μπορούμε να πούμε πως το εκσυγχρονιστικό εγχείρημα έχει πια ηττηθεί και ιδεολογικά, εκτός του ότι ποτέ δεν το

ενστερνίστηκε η λαϊκή βάση.

Η ελληνική διαχρονία είναι σημαντικό διακύβευμα από μόνη της, δίπλα της όμως πρέπει να βάλουμε και μιαν άλλη συνέχεια, αυτήν του χώρου. Το ελλαδικό κράτος από την αρχή παραθεωρούσε το πολύ ευρύτερό του έθνος, αν δε βρισκόταν σε ανταγωνισμό μαζί του. Η ύπαρξη σημαντικών κέντρων του αυτόχθονος (και όχι παροικιακού) Ελληνισμού στην Κωνσταντινούπολη, την Τραπεζούντα και τη Σμύρνη, η παρουσία συμπαγών Ελληνικών πληθυσμών από τη Βόρειο Ήπειρο μέχρι την Κύπρο, την Καππαδοκία και τον Πόντο, δημιουργούσαν αμηχανία, αν όχι ενόχληση, στο ελλαδικό κράτος της «μικράς πλην εντίμου». Τόσο πολύ που επέδειξε και έναν εξέχοντα ρατσισμό εναντίον των υπόδουλων που προσέβλεπαν σ' αυτό, ρατσισμό που δύο φορές έλαβε και νομοθετική κάλυψη: Την πρώτη με τη νομοθεσία περί αυτοχθόνων και ετεροχθόνων, η οποία το 1844 απέκλεισε τους Έλληνες που είχαν γεννηθεί σε υπόδουλες περιοχές και εγκατασταθεί στο Ελλαδικό κράτος να διορίζονται ως δημόσιοι υπάλληλοι, διάταξη που οδήγησε, μεταξύ άλλων, και στην απόλυση του Κων/νου Παπαρρηγόπουλου. Τη δεύτερη, με νόμο του 1922, πάνω στην Καταστροφή, με τον οποίο «Απαγορεύεται

η εν Ελλάδι αποβίβασις προσώπων ομαδόν αφικνουμένων εξ αλλοδαπής, εφ' όσον ούτοι δεν είναι εφωδιασμένοι δια τακτικών διαβατηρίων νομίμως τεθεωρημένων...», απαγορεύτηκε η καταφυγή όσων από τους Μικρασιάτες είχαν επιζήσει από τους διωγμούς των Τούρκων στην Ελλάδα.

Έχομε συνηθίσει να μιλούμε για τα γεγονότα που συνέβησαν στο χώρο που σήμερα καταλαμβάνει το Ελλαδικό κράτος σα να είναι, αυτά και μόνο, τα γεγονότα της Ελληνικής ιστορίας. Ακόμα και η διαδεδομένη κρίση περί 400 χρόνων σκλαβιάς, αγνοεί ότι υπήρξαν πληθυσμοί και περιοχές που παρέμεναν υπόδουλες ήδη από τη μάχη του Μαντζικέρτ, άλλες που ελευθερώθηκαν εκατό και περισσότερα χρόνια μετά τη δημιουργία του ελλαδικού κρατιδίου κι άλλες που παραμένουν ακόμα υπό ξένη κατοχή. Και σίγουρα, οι εκτός συνόρων εναπομένοντες πληθυσμοί θεωρούνται μάλλον βάρος, όπως δείχνει η αντιμετώπιση της κυπριακής και της βορει-

οηπειρωτικής διάστασης του λαού μας, ενώ ο προσφυγικός ελληνισμός, αφού συκοφαντήθηκε και περιφρονήθηκε από τους ντόπιους ενσωματώθηκε υπό την αίρεση της υποστολής της πολιτιστικής του ταυτότητας. Η εξαίρεση του Ποντιακού στοιχείου επιβεβαιώνει τον κανόνα, αφού η διακριτή του ταυτότητα σώθηκε λόγω της μαζικότητάς της εγκατάστασής του σε περιοχές αγροτικές και χωριά, όπου και σήμερα συνεχίζεται η πολιτιστική του δημιουργία.

Το ελλαδικό κράτος έχει διαμορφώσει μιαν ιδεολογία που υπόρρητα διασπά την εδαφική παρουσία του Ελληνισμού σε μια «τοπική» και μιαν «εξωτική». Η αποτυχία της ολοκλήρωσης της επανάστασης του 1821 και το κάψιμο του οράματός της στο γιαγκίνι της Σμύρνης, έχει θέσει σύνορα και στο ποιος είναι ο Ελληνισμός γεωγραφικά. Η μικρασιατική, βορειοηπειρωτική, κυπριακή διάσταση του Νέου Ελληνισμού δε θεωρείται άξια μελέτης στα πλαίσια της ελληνικής ιστορίας αλλά προσεγγίζεται ως κάτι πε-

ριθωριακό και δίχως την ανάπτυξη που επιφυλάσσεται στα υπόλοιπα τμήματα του λαού μας που κατοικούν σε τμήματα της επικράτειας της χώρας. Σαν αποτέλεσμα, η συλλογική εμπειρία των πληθυσμών αυτών δεν ενσωματώνεται στο εθνικό συνειδητό, με αποτέλεσμα την άγνοια σε -επίσημο και μη- επίπεδο του τί έχει συμβεί πχ στη Μικρά Ασία και την Ανατολική Θράκη. Τέτοια γνώση όμως θα οδηγούσε σε ασφαλή συμπεράσματα για το γενοκτονικό και επιθετικό χαρακτήρα της Τουρκίας, τα οποία θα λάμβανε υπ' όψη της τόσο η εξωτερική πολιτική όσο και τα κόμματα και η κοινή γνώμη. Αντί γι' αυτό,

έχομε απόψεις στελεχών κομμάτων εξουσίας ότι θα το ρίσκααν με την Τουρκία, απόψεις όμως που, πέραν της γελοιότητάς τους, περνάν υποσυνείδητα σε μεγάλο μέρος της κοινωνίας γιατί η Μικρά Ασία ή η Κύπρος, φαίνονται πράγματι μακρινές κι όχι οικείες. Το θέμα της Γενοκτονίας, δίδει ένα παράδειγμα χαρακτηριστικό: Η Γενοκτονία αντιμετωπίζεται σα θέμα του Μικρασιατικού Ελληνισμού μόνο και όχι όλου του λαού. Σε αντίθεση, η Αρμενία το αντιμετωπίζει σαν ένα εθνικό θέμα, που αφορά όλο το Αρμενικό έθνος, και το λαμβάνει υπ' όψη συνολικά. Το δικό μας κράτος, το βλέπει σαν κάτι περιθωριακό και το αγνοεί στη χάραξη της πολιτικής του, εξωτερικής, εκπαιδευτικής διπλωματικής. Κι αυτό γιατί οι Αρμένιοι έχουν συνείδηση της συνέχειάς τους στο χώρο της Ανατολικής Μικράς Ασίας, ενώ εμείς καμιά.

Εδώ θα πρέπει να επισημάνουμε ότι διαμορφώνονται δύο πόλοι σε αυτή τη διαδικασία, οι οποίοι αλληλοτροφοδοτούνται: Η άγνοια δίνει άλλοθι στην κατευναστική πολιτική, η υλοποίηση της οποίας νομιμοποιείται από την επίκληση της μη ύπαρξης συμφερόντων και δικαιωμάτων του Ελληνισμού σε συγκεκριμένες περιοχές (λόγω άγνοιας)· και η υποχωρητικότητα οδηγεί σε παγίωση της άγνοιας, αφού η άρση της θα δημιουργούσε «υποχρεώσεις» που δεν επιθυμεί να επωμιστεί το ελλαδικό κράτος: «Αφού δεν είχε νέα ευχάριστα να πει, καλύτερα να μη μας πει κανένα...».

Αυτή η προσέγγιση λοιπόν δεν περιορίζεται στο ιδεολογικό πεδίο· έχει απτά αποτελέσματα όσον αφορά την πολιτική του Ελλαδικού κράτους, γιατί το αποκλείει από το να διαμορφώσει σχέσεις και να επηρεάσει (στα πλαίσια μιας σοβαρής πολιτικής εννοείται) πληθυσμούς και εξελίξεις εκτός της ελλαδικής επικράτειας:

Η Κύπρος «βρίσκεται μακριά», επομένως είναι κάτι ξεχωριστό από εμάς, οπότε δε μας αφορά η Κατοχή. Επιπλέον, δε μας αφορά και η Ανατολική Μεσόγειος εφόσον δε φτάνουμε μέχρι εκεί. Άρα νομιμοποιείται η απουσία μας από το μέτωπο αυτό και η εγκατάλειψη του ενιαίου αμυντικού δόγματος, και βεβαίως της Ανατολικής Μεσογείου και της Κύπρου στην Τουρκία.

Αντίστοιχα ισχύουν και για τη Βόρειο Ήπειρο. Η ύπαρξη μιας μειονότητας αναγνωρισμένης ως εθνικής Ελληνικής, αποτελεί βάρος για τον ελλαδικό τρόπο άσκησης εξωτερικής πολιτικής· η πολιτική μας αγνοεί τις διεθνείς συμβάσεις, αρνείται να αναλάβει τις ευθύνες της, ενώ υιοθετεί άκριτα τις θέσεις του Αλβανικού Εθνικισμού και των σωμάτων ασφαλείας της γείτονος, όπως πχ στη δολοφονία Κατσίφα. Αυτό πάλι σημαίνει ότι η μειονότητα εγκαταλείπεται στις ορέξεις του Αλβανικού κράτους, και ότι η στάση μας περνά το μήνυμα ότι δε θα υπάρξει αντίδραση, εντείνοντας την ασυδοσία σε βάρος

των ομογενών.

Η συνέχεια στο χώρο και η μη συνειδητοποίηση της από το ελλαδικό κράτος αφορά και άλλες παραμέτρους. Στις περιοχές που εγκαταλείψαμε με τη γενοκτονία και την ανταλλαγή των πληθυσμών δεν υπάρχουν πια χριστιανοί, υπάρχουν όμως τα μνημεία τους και ο απόηχος της παρουσίας τους είναι ακόμα εκεί. Επιπλέον, υπάρχει ο εξισλαμισμένος πληθυσμός, τμήμα του οποίου πιθανόν και να προέρχεται από ένα προηγούμενο κρυπτοχριστιανικό στάδιο που δε μπόρεσε να αντέξει σε περισσότερες γενιές, αλλά σε κάθε περίπτωση μπορεί να αποκτήσει συνείδηση της καταγωγής του και, ακόμα κι αν είναι πια μωαμεθανικός, να μη θεωρεί τον εαυτό του Τούρκο αλλά Έλληνα μουσουλμάνο. Αυτό γίνεται ήδη σε περιοχές της Μαύρης Θάλασσας, όπου ομιλούνται και τα Ρωμαίικα κατά τόπους. Μια σοβαρή πολιτική θα είχε συνείδηση αυτών των στοιχείων. Και θα διαμόρφωνε άποψη τόσο για τα μνημεία όσο και για τον πληθυσμό που έχει παραμείνει εκεί (ή ήρθε με την ανταλλαγή των πληθυσμών από την Ελλάδα, ως εξισλαμι-

σμένος, είναι χαρακτηριστικό ότι οι Σκοπιανοί θεωρούν τους εκ Μακεδονίας Βαλαάδες εξισλαμισμένους Σκοπιανούς και τους προσεγγίζουν).

Μια στάση που θα είχε εμπεδώσει τη συνέχεια στο χώρο, δε θα θεωρούσε ποτέ μακριά την Κύπρο. Θα επενέβαινε στην υπεράσπισή της και στην αποτροπή των πειρατικών ενεργειών της Τουρκίας. Θα απέτρεπε τη δημιουργία των προϋποθέσεων για την αρπαγή των περιουσιών των Βορειοηπειρωτών, τη δολοφονία Κασιόφα και την επαπειλούμενη εγκατάσταση μουσουλμανικών μεταναστευτικών πληθυσμών στη Βόρειο Ήπειρο. Θα άπλωνε ασπίδα προστασίας σε πληθυσμούς κρυπτοχριστιανικούς στη Μικρά Ασία (ο Νεοκλής Σαρρής αναφερόταν σε έγγραφα τέτοιων αδελφών μας της δεκαετίας του '30 προς το Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών, τα οποία δεν έτυχαν καμιάς απάντησης), θα διαμόρφωνε διαύλους επικοινωνίας με σημερινούς εξισλαμισμένους πληθυσμούς που συνειδητοποιούν την καταγωγή τους και θα διεκδικούσε λόγο για τα μνημεία μας εκεί.

Έτσι, θα είχε μίαν ενεργή πολιτιστική επικοινωνία και θα ενθάρρυνε την έκφραση ταυτοτήτων που είναι σήμερα καταπιεσμένες, κι ίσως αύριο να εξαλειφθούν.

Είναι σαφές ότι η παραθεώρηση της χωρικής διάστασης του Ελληνισμού οδηγεί σε κολοβωμένα τοπικά πρόσληψη της ιστορικής μας διαδρομής και εν τέλει στη διάγνωση ύπαρξης συμφερόντων του λαού μας και στο σχεδιασμό(;) της όποιας στρατηγικής μόνο σε αυτά τα πλαίσια. Αυτό δε σημαίνει πως η Ελλάδα θα πρέπει να καταστεί αναθεωρητική δύναμη και να διεκδικεί εδάφη η τύχη των οποίων έχει καθοριστεί με διεθνείς συνθήκες. Σημαίνει όμως πως μπορεί να εκφέρει λόγο σε σχέση με περιοχές όπου αναπτύχθηκε αυτόχθων ελληνικός πληθυσμός, να ενδιαφέρεται για τα δικαιώματά του ως ξεριζωμένου, για τα μνημεία του, είτε αυτά βρίσκονται εκεί είτε έχουν μεταφερθεί αλλού (πχ τα μνημεία της Περγάμου που βρίσκονται σε γερμανικό μουσείο). Σημαίνει ότι το Κυπριακό δε μπορεί να αντιμετωπίζεται ως πρόβλημα του Κυπριακού κράτους, ούτε τα δικαιώματα των Βορειοηπειρωτών σαν εσωτερικό θέμα της Αλβανίας. Η πολιτιστική επαναπροσέγγιση των εξισλαμισμένων πληθυσμών μας, Ποντίων (που το κάνουν ήδη από μόνοι τους), Μακεδόνων,

Κρητικών (που είναι πιο δύσκολο στο βαθμό που αποχώρησαν μέσα από οξυτάτες συγκρούσεις αλλά εφικτό σε μεμονωμένες προς το παρόν περιπτώσεις), μπορεί να δημιουργήσει μια συναίσθηση του τί έχει προηγηθεί. Το τουρκικό κράτος γνωρίζει αυτό που εμείς επιμένουμε να αγνοούμε, και πρέπει να μπορούμε κι εμείς σε μια τέτοια λογική. Η συνειδητοποίηση έστω και μόνο από την εδώ πλευρά του Αιγαίου αυτών των παραμέτρων αρκεί για να αλλάξει τον τρόπο που βλέπουμε την περιοχή μας, γιατί θα είναι μια άλλη περιοχή, θα πρόκειται για περιοχή του Ελληνισμού και όχι της ελλαδικής επικράτειας.

Η μάχη για την αναίρεση της χωρικής λήθης είναι μπροστά μας. Πιο αχαρτογράφητη από τη μάχη για την ελληνική διαχρονία. Πιο ασυνειδητοποιήτη, ακόμα και σε μας που τα νιώθουμε αυτά. Γιατί ενώ η χρονική συνέχεια έχει έρεισμα στο συλλογικό θυμικό, η γενοκτονία της λήθης που υπέστη ο λαός μας, πρόσφυγες και μη, οδήγησε στον εξοβελισμό από αυτό του πέραν της Ελλαδικής επικράτειας αυτόχθονος Ελληνισμού, πρέπει λοιπόν να τον ξαναβάλουμε στην εικόνα ισότιμα με τους Ελλαδικούς πληθυσμούς και περιοχές.

Ενημερώσεις και Δραστηριότητες του ΔΣΠ

Επιστολή του Προέδρου του ΔΣΠ στον Υπουργό Επικρατείας

Ο Πρόεδρος του ΔΣΠ και Αντιπρόεδρος της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος Γιώργος Σταματογιάννης απέστειλε στον Υπουργό Επικρατείας κ. Γεώργιο Γεραπετρίτη την ακόλουθη επιστολή:

Αξιότιμε Κύριε Υπουργέ,

Με έκπληξη διαπιστώσαμε ότι στο σχέδιο νόμου με τίτλο «Εθνική Αρχή Προσβασιμότητας, Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και Εθνική Επιτροπή Βιοηθικής και Τεχνοηθικής», το οποίο θέσατε σε δημόσια ηλεκτρονική διαβούλευση την 31 Δεκεμβρίου 2020, δεν προβλέπεται η εκπροσώπηση του δικηγορικού σώματος στην Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (άρθρο 10 του υπό διαβούλευση ν/σ), όπως ίσχυε μέχρι σήμερα.

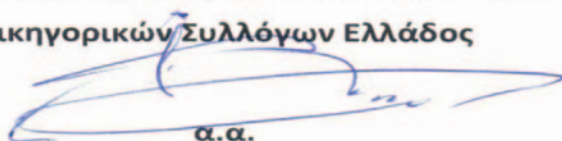
Υπενθυμίζεται ότι από την ίδρυση της ΕΕΔΑ, το 1998, μέχρι και σήμερα προβλέπεται αδιάλειπτα η συμμετοχή εκπροσώπου του ΔΣΑ σε αυτή (άρθρο 2 παρ. 1 ν. 2667/1998).

Η συμμετοχή δικηγόρου επιβάλλεται ιδίως από το θεσμικό ρόλο του δικηγορικού σώματος, ως επίσημου συμβούλου της Πολιτείας, επιφορτισμένου, μεταξύ άλλων, με την υπεράσπιση των αρχών και κανόνων του κράτους δικαίου σε μια δημοκρατική πολιτεία (άρθρο 90 περ. α' και ε' Κωδ.Δικ.). Οι δικηγόροι είναι, άλλωστε, διαχρονικά ταυτισμένοι με την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Επειδή ο σκοπός του νέου νομοσχεδίου, όπως εξάλλου διακηρύσσεται στην πρόσκληση προς δημόσια διαβούλευση, (πρέπει να) είναι η ενίσχυση της ΕΕΔΑ, σας καλούμε να προβλέψετε την προσήκουσα εκπροσώπηση του δικηγορικού σώματος στην ΕΕΔΑ, την οποία θεωρούμε αυτονόητη και επιβεβλημένη.

Με τιμή,

**Πρόεδρος της Ολομέλειας των Προέδρων
Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος**

α.α.

**Ο Αντιπρόεδρος της Ολομέλειας
Γεώργιος Σταματογιάννης**

Ψήφισμα του Δ. Σ. Π. για τα Βαρώσια (1.12.2020)

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, ως επισημονικός σύλλογος με αποδεδειγμένη προσήλωση στα ανθρώπινα δικαιώματα και υπερασπιστής της διεθνούς νομιμότητας, καταδικάζει απερίφραστα ως τυχοδιωκτική και πλήρως αντίθετη με το διεθνές δίκαιο και τα Ψηφίσματα του ΟΗΕ την από κοινού επίσκεψη του Προέδρου της Τουρκίας Ερντογάν και του νεοεκλεγέντα «ηγέτη» του ψευδοκράτους – δορυφόρου

της, Τατάρ, στα Βαρώσια (πύλη εισόδου της έρημης επί 46 χρόνια κατεχόμενης Πόλης της Αμμοχώστου). Οι εορτασμοί του ψευδοκράτους σε συνδυασμό με την συμμετοχή του Ερντογάν συνιστούν προκλητική για την

διεθνή κοινότητα κίνηση, κατά πλήρη παράβαση των ψηφισμάτων 541 και 550 του Συμβουλίου Ασφαλείας ΟΗΕ, καταδεικνύουν περιφρόνηση για το διεθνές δίκαιο και υπονομεύουν τις προσπάθειες διευθέτησης του κυπριακού ζητήματος επί τη βάση της αρχής

του ενιαίου κράτους με μία μόνη ιθαγένεια. Η τουρκική αυθαιρεσία και αδιαλλαξία έχουν πλέον καταστεί προφανείς και πέραν της Ανατολικής Με-

σογείου και ο ΔΣΠ καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη διεθνή κοινότητα να αντιδράσουν καίρια σε κάθε απόπειρα δημιουργίας τετελεσμένων γεγονότων εκ μέρους της τουρκικής πλευράς.

**Κυκλοφόρησε και διανέμεται
το Ημερολόγιο του έτους 2021
από τα γραφεία
του Δ.Σ.Π.**

Αποφάσεις ΔΣ του ΔΣΠ της 26-11-2020

Το ΔΣ του ΔΣΠ κατά τη συνεδρίασή του της 26ης Νοεμβρίου 2020 διαπίστωσε ότι οι ρυθμίσεις λειτουργίας των δικαστηρίων που θεσπίστηκαν από την από 2/11/2020 ΚΥΑ επέτυχαν τόσο τον στόχο της προστασίας της δημόσιας υγείας, όσο και το στόχο διατήρησης βασικών λειτουργιών της δικαιοσύνης, όπως άλλωστε συμβαίνει σε όλες τις υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες. Καθώς επίκειται η λήξη της διάρκειας ισχύος της προαναφερόμενης ΚΥΑ, καθίσταται επιτακτική ανάγκη να εκδοθεί έγκαιρα νέα ΚΥΑ με τις παραπάνω κατευθυντήριες αρχές και με την προοπτική διεύρυνσης των λειτουργιών των δικαστηρίων και λοιπών υπηρεσιών, όταν το επιτρέψουν οι υγειονομικές συνθήκες.

Το ΔΣ του ΔΣΠ διαπιστώνει ακόμα ότι είναι ανάγκη να ανασταλούν οι πλειστηριασμοί τουλά-

χιστον για τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο 2021, καθ' όσον, λόγω του περιορισμένου πλαισίου λειτουργίας της δικαιοσύνης, δεν κατέστη δυνατόν να υπάρξει αντίστοιχη δικαστική προστασία σε οφειλέτες κατά των οποίων απειλείται πλειστηριασμός

Διαπιστώνεται τέλος ότι είναι επιτακτική ανάγκη να δοθεί τουλάχιστον εξάμηνη αναστολή της έναρξης εφαρμογής του ν. 4745/2020 σχετικά με τις αιτήσεις επαναπροδιορισμού των δικών του ν. 3869/2010 (νόμος Κατσέλης), ή τουλάχιστον να μην εξαιρεθούν από τη γενικότερη αναστολή των νομίμων προθεσμιών που θα προβλέπεται στην εκδοθησόμενη ΚΥΑ, λόγω των υφιστάμενων περιορισμών που καθιστούν ουσιαστικά αδύνατη τη έγκαιρη και ορθή υποβολή της σχετικής αίτησης.

Δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ο Νόμος 4764/2020 "Ρυθμίσεις για την προστασία της δημόσιας υγείας από τις συνέπειες της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19, την ενίσχυση των μέσων μαζικής μεταφοράς, την επιτάχυνση της απονομής των συντάξεων, τη ρύθμιση οφειλών προς τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και άλλες κατεπείγουσες διατάξεις".

Ο νόμος περιλαμβάνει μία σειρά από ρυθμίσεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τους δικηγόρους. **Το πλήρες κείμενο του νόμου στο www.dspeir.gr**

Προσαγωγή Δικηγόρων

Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου εξέδωσε την εγκύκλιο υπ. αρ. 2/13.1.2021 προς τους αρμόδιους Εισαγγελείς για τη Διαδικασία επί αυτοφώρου πλημμελήματος - Σύλληψη και κράτηση δικηγόρου (κατά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και τον Κώδικα Δικηγόρων). Το πλήρες κείμενο της εγκυκλίου μπορείτε να το βρείτε στο www.dspeir.gr (ενημερώσεις και νέα).

Νέα ΚΥΑ για τη λειτουργία των δικαστηρίων για το διάστημα από 18/01/2021 έως 25/01/2021

Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ τ. Β' 89/16.1.2021 η υπ' αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 3060 ΚΥΑ «Έκτακτα μέτρα προστασίας της δημόσιας υγείας από τον κίνδυνο περαιτέρω διασποράς του κορωνοϊού COVID-19 στο σύνολο της Επικράτειας για το διάστημα από τη Δευτέρα 18 Ιανουαρίου 2021 και ώρα 6:00 έως και τη Δευτέρα 25 Ιανουαρίου 2021 και ώρα 6:00», με την οποία προβλέπεται η λειτουργία των δικαστηρίων από 18/1/2021 έως και τη Δευτέρα 25/1/2021 και ώρα 6:00.

Με τη νέα ΚΥΑ έγινε δεκτό, εν μέρει, το αίτημα της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος για λήψη διορθωτικών μέτρων προς αντιμετώπιση των πρακτικών προβλημάτων που ανέκυψαν από την επέκταση της μερικής λειτουργίας των Δικαστηρίων και σε άλλες διαδικασίες με την προϊσχύουσα ΚΥΑ υπ' αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ.: 1293 ΚΥΑ.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της νέας ΚΥΑ, και επιπλέον όσων ίσχυαν δυνάμει της προϊσχύουσας ΚΥΑ:

Α. Για την πολιτική δικαιοσύνη

- Εκδικάζονται κανονικά οι **δίκες εκούσιας δικαιοδοσίας δευτέρου βαθμού**, οι δίκες που αφορούν ειδικούς νόμους οι οποίες δικάζονται με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας και οι δίκες του άρθρου 1 του ν. 4745/2020 (Α' 214), οι οποίες γίνονται με **αυτοπρόσωπη παράσταση των πληρεξουσίων δικηγόρων των διαδίκων, χωρίς την εξέταση μαρτύρων και με τη δυνατότητα προσκόμισης ενόρκων βεβαιώσεων**.

- Κατ' εξαίρεση στις δίκες εκούσιας δικαιοδοσίας που έχουν ως αντικείμενο τη **θέση σε δικαστική συμπαράσταση (801 επ. ΚΠολΔ), την κήρυξη ιδιόγραφης διαθήκης ως κυρίας (803 παρ. 3 ΚΠολΔ) και στις δίκες των άρθρων 68 επ. του ν. 4307/2014 (Α' 246) δύνανται να εξετάζονται μάρτυρες στο ακροατήριο**.

- Κατ' εξαίρεση, αποκλειστικά και μόνο στις δίκες ασφαλιστικών μέ-

τρων που έχουν ως αντικείμενο εγγυοδοσία, εγγραφή ή εξάλειψη ή μεταρρύθμιση προσημείωσης υποθήκης, συντηρητική κατάσχεση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, δικαστική μεσεγγύηση, σφράγιση, αποσφράγιση, απογραφή και δημόσια κατάθεση κατά τα άρθρα 737, 738 ΚΠολΔ, ευρωπαϊκή διαταγή δέσμευσης λογαριασμού κατά άρθρο 738Α ΚΠολΔ, τις ανακλήσεις αυτών, καθώς και τις σχετικές με αυτές διαφορές του άρθρου 702 ΚΠολΔ, **δύνανται να εξετάζονται μάρτυρες στο ακροατήριο**.

- Στις ανωτέρω περιπτώσεις **δεν απαιτείται την προτεραιότητα της δικασίμου έγγραφη δήλωση των πληρεξουσίων δικηγόρων των διαδίκων, ότι η συγκεκριμένη υπόθεση θα εκδικασθεί χωρίς την εξέταση μαρτύρων**.

Β. Για την ποινική δικαιοσύνη

Δεν αναστέλλονται:

- Οι προθεσμίες για την άσκηση **ενδίκων μέσων** που προβλέπονται στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και αφορούν **παραπεμπτικά βουλεύματα** για πράξεις, για τις οποίες ο κατηγορούμενος **κρατείται προσωρινά ή για τις οποίες ο χρόνος παραγραφής συμπληρώνεται εντός του χρονικού διαστήματος από την έναρξη της αναστολής μέχρι και τις 31.12.2023**.

- Οι προθεσμίες που προβλέπονται στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την άσκηση **προσφυγών κατά ενταλμάτων προσωρινής κράτησης και κατά διατάξεων επιβολής προσωρινής κράτησης ή περιοριστικών όρων**.

Επιμέλεια της
Μαρίας Σταματογιάννη
Συμβούλου ΔΣΠ

Ψηφιακή Δικαιοσύνη

Σε μια δύσκολη παγκοσμίως χρονιά, **το Πανευρωπαϊκό Συμβούλιο Δικηγορικών Συλλόγων (CCBE) γιόρτασε το 2020 τα 60 χρόνια λειτουργίας του.** Οι εργασίες των επιτροπών και της ολομέλειας του CCBE διεξήχθησαν διαδικτυακά και υπήρξαν σημαντικές εξελίξεις για τα θέματα των δικηγόρων, που δυστυχώς πλήττονται πολλαπλώς από τα μέτρα περιορισμού της πανδημίας.

Όπως είναι φυσικό, τόσο σε ενωσιακό όσο και εθνικό επίπεδο, επιταχύνθηκαν οι διεργασίες που αφορούν τη **χρήση τεχνολογίας και ψηφιακών εφαρμογών στο σύστημα απονομής δικαιοσύνης.** Οι Επιτροπές Δικαίου Πληροφορικής και Διασφάλισης του Δικηγορικού Απορ-

ρήτου (Surveillance) εργάστηκαν από κοινού και εκπόνησαν Κατευθυντήριες Γραμμές για τις διαθέσιμες εφαρμογές εξ αποστάσεως συναντήσεων και συμμετοχής σε δικαστικές συνεδριάσεις (Guidance on the use of remote working tools by lawyers and remote court proceedings), που εγκρίθηκαν στη διαδικτυακή Ολομέλεια CCBE της 27.11.2020. Το κείμενο έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα της CCBE και περιέχει σημαντικές πληροφορίες για τα χαρακτηριστικά αλλά και τις αστοχίες των διαφόρων εφαρμογών που καλούμαστε να χρησιμοποιήσουμε ως δικηγόροι (για συναντήσεις με εντολείς, προετοιμασία μαρτύρων, συνεννοήσεις με συνεργάτες, διοικητικά συμβούλια, διαπραγματεύσεις, διεξαγωγή διαμεσολαβήσεων κλπ.), θίγοντας παράλληλα ζητήματα διασφάλισης θεμελιωδών δικαιωμάτων (ά. 6 και 8 ΕΣΔΑ), δικηγορικού απορρήτου, συμμόρφωσης GDPR κ.ά. Συνοδεύεται από Προσάρτημα, όπου εξετάζονται οι δημοφιλέστερες εφαρμογές (Microsoft Teams, Blue Jeans, Cisco Webex, Jitsi, Kinly, StarLeaf, Messenger Video, Skype, Skype for Business, Poly.com) όσον αφορά βασικές προδιαγραφές και παραμέτρους λειτουργίας (ευχέρεια ανεύρεσης και διαφάνεια των ΓΟΣ,

ταυτοποίηση υπεύθυνου επεξεργασίας, τόπος αποθήκευσης δεδομένων, διασφάλιση των δεδομένων έναντι διαμοιρασμού ή εμπορικής εκμετάλλευσης, δυνατότητα άρσης απορρήτου, τεχνικές προδιαγραφές ασφάλειας, δωσιδικία). Στο προσεχές διάστημα οι ως άνω επιτροπές θα ασχοληθούν με το θέμα της πρόσβασης των κρατικών αρχών σε συνομιλίες κρυπτογραφημένου χαρακτήρα (που ήδη παρέχονται στο κοινό από παρόχους κοινωνικών δικτύων) για λόγους δημοσίου συμφέροντος, πρόληψης και καταστολής εγκληματικότητας κλπ., η οποία σχεδιάζεται μέσω της αποδυνάμωσης των υφιστάμενων προδιαγραφών κρυπτογράφησης (backdoors).

Καταδίκη πρακτικών Τουρκίας κατά δικηγόρων

Επ' ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Αν-

Council of Bars and Law Societies of Europe
The voice of European Lawyers
Rue Joseph II, 40/48 - B-1050 Brussels
+32 (0)2 234 45 10 | ccbe@ccbe.eu | www.ccbe.eu

CCBE Statement on the situation of the legal profession in Turkey 10/12/2020

On this day, 10th December 2020 – celebrated as the International Day for Human Rights – the CCBE takes the opportunity to reiterate its strong condemnation of the ongoing crackdown against lawyers in Turkey.

Recently, the European legal world and beyond mourned the loss of our Turkish colleague, Ebru Timtik, who died in custody on hunger strike. Ebru was a passionate lawyer, unfairly and unjustifiably detained, as well as many other detained lawyers, under inadequate detention conditions, including isolation and censorship of books and newspapers, putting herself on hunger strike – at the risk of her life – to obtain a fair trial.

In another recent example, around 55 lawyers and trainee-lawyers were arrested in Ankara on 11th September 2020 on charges of being members of a terrorist organisation in connection to their representation of clients, or assistance with such representation, who are suspected of alleged affiliation with the Gülen movement. The arrested lawyers were asked questions in relation to their professional activities, some of which allegedly violated the principle of lawyer-client confidentiality.

Following the failed coup d'état of 15th July 2016, the Turkish government declared a state of emergency and adopted a series of decree-laws that seriously undermined human rights and the rule of law across the country.

Although the state of emergency was lifted in July 2018, the persecution of lawyers continues, including mass arrests, unfair trials and harsh sentences. According to the latest information available, since July 2016:

- More than 1500 lawyers have been prosecuted;
- More than 600 lawyers have been arrested;
- More than 400 lawyers have been sentenced to long prison terms – the average prison term being 7 years.

The use of "mass trials" against lawyers or lawyers' associations is frequent and fundamental rights and procedural safeguards are often not respected. Lawyers are being targeted solely because they are carrying out their professional activities, on the basis of alleged accusations of supporting terrorist organisations.

In a 2019 country visit report¹, Commissioner for Human Rights of the Council of Europe stressed that "Turkey must urgently roll back restrictions to procedural defence rights adopted during the state of emergency, including severe limitations to client-lawyer privilege, and address the increasingly apparent attitude within the Turkish judiciary of considering lawyers guilty by association with their clients, which led to a significant increase in judicial actions targeting lawyers, including by admitting as evidence acts that form part and parcel of their profession."

¹ <https://rm.coe.int/report-on-the-visit-to-turkey-by-dunja-mijatovic-council-of-europe-com/16809823e>

θρωπίνων Δικαιωμάτων (10 Δεκεμβρίου) το CCBE δημοσίευσε δήλωση καταδίκης των διωκτικών πρακτικών του τουρκικού κράτους κατά των δικηγόρων. Εξ άλλου, οι διώξεις δικαστών και δικηγόρων στην Τουρκία, το ελλιπές θεσμικό πλαίσιο ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, οι ανύπαρκτες εγγυήσεις δίκαιης δίκης, η ταύτιση των δικηγόρων με τους εντολείς και η απόδοση κατηγοριών τρομοκρατικής δράσης σε δικηγόρους, αλλά και οι προβληματικές συνθήκες κράτησης ήταν τα θέματα διαδικτυακής εκδήλωσης που διοργανώθηκε την ίδια ημέρα από το CCBE με τη συμμετοχή του Ειδικού Ανταποκριτή ΟΗΕ για την ανεξαρτησία δικαστών και δικηγόρων, κ. Diego Garcia-Sayan, του κ. Sergey Dikman εκ μέρους του Συμβουλίου της Ευρώπης / Γενική Διεύθυνση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, του κ. Μόνσι Φζμεν για την Ολομέλεια των Τουρκικών Δικ.Συλλόγων και της κ. Yasemen Φζτόρκκαν από το Δικ.Σύλλογο Κωνσταντινούπολης. Το ετήσιο Βραβείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων απονεμήθηκε σε επτά φυλακισμένους Αιγύπτιους δικηγόρους (Haytham Mohammadein, HOda Abdelmoniem, Ibrahim Metwally Hegazy, Mahienour El-Massry, Mohamed El-Baqer, Mohamed Ramadan, Zyan El-Elaimy), ενώ ειδική διάκριση *post mortem* απονεμήθηκε

στην Τούρκο δικηγόρο Ebru Timtik, η οποία κατέληξε τον Αύγουστο του 2020, κατά τη διάρκεια απεργίας πείνας στις τουρκικές φυλακές.

Brexit

Εξ άλλου στην Ολομέλεια Νοεμβρίου 2020 εγκρίθηκε τελικά στην εκπνοή της μεταβατικής περιόδου για το Brexit και παρά τις σημαντικές αντιδράσεις, με διπλή πλειοψηφία (μελών και αναλογουσών ψήφων), η πρόταση τροποποιή-

σης του καταστατικού του CCBE προκειμένου να ιδρυθεί ειδικό καθεστώς για τη συμμετοχή της αγγλικής αντιπροσωπείας ως hybrid-affiliate member, ώστε αφενός να παραμείνει ενεργό μέλος στις εργασίες του CCBE χωρίς όμως δικαίωμα συμμετοχής στις επιτροπές που αφορούν θέματα της ΕΕ. Η ελληνική αντιπροσωπεία στάθηκε εξ αρχής υπέρμαχος της συμμετοχής των Άγγλων δικηγόρων (υπό προϋποθέσεις) στα ευρωπαϊκά δρώμενα δεδομένης της εναργούς συμβολής και επιρροής του Ηνωμένου Βασιλείου στην διαμόρφωση του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Παράλληλα, αναβαθμίστηκαν σε Συνδεδεμένα Μέλη (από παρατηρητές) οι αντιπροσωπείες της Αλβανίας και της Βόρειας

Μακεδονίας, αφού διαπιστώθηκε η προσαρμογή του θεσμικού πλαισίου άσκησης της δικηγορίας στους ευρωπαϊκούς κώδικες και τον Κώδικα Δεοντολογίας του CCBE.

Λειτουργία δικαστηρίων εν καιρώ πανδημίας

Διατρέχοντας την εμπειρία των δικηγόρων στα κράτη-μέλη της ΕΕ, είναι προφανές ότι το δικηγορικό επάγγελμα επηρεάστηκε κατά κόρον από τα περιοριστικά μέτρα και τους κανόνες κοινωνικής αποστασιοποίησης κατά το μεγαλύτερο διάστημα της χρονιάς που πέρασε. Ενδεικτικά:

Οι **Γάλλοι** συνάδελφοι αντιμετωπίζουν παρόμοιες δυσκολίες με τους Έλληνες δικηγόρους, αφού η πλειοψηφία των δικαστικών εργασιών ανεστάλη τόσο στην α' φάση της πανδημίας, όσο και στο τελευταίο τρίμηνο του 2020, με αποτέλεσμα σωρεία ματαιωθεισών υποθέσεων. Προκρίθηκαν υποθέσεις ασφαλιστικών και όσες συζητούνται επί τη βάσει εγγράφων (άνευ μαρτύρων), ενώ γίνεται προσπάθεια να ενισχυθεί η ψηφιοποίηση αρκετών ενεργειών, διαδικασία που όμως καθυστερεί και απαιτεί χρονοβόρα προσαρμογή, δεδομένου ότι παρατηρούνται ελλείψεις σε υλικοτεχνική υποδομή και κατάρτιση. Δομικό πρόβλημα συνιστά και η αδυναμία των κυβερνητικών/δικαστικών δικτύων να υποστηρίξουν ευχερώς την τηλε-εργασία των υπαλλήλων.

Στην **Ιταλία** στην πρώτη φάση της πανδημίας οι αστικές υποθέσεις εν πολλοίς αναβλήθηκαν, αν και υπό προϋποθέσεις ο Πρόεδρος μπορούσε

να επιτρέπει την διεξαγωγή εξ αποστάσεως (με τηλεδιάσκεψη). Κατ' εξαίρεση, για την περίοδο που ισχύουν μέτρα περιορισμού της διάδοσης της πανδημίας, ο Πρόεδρος δύναται να διατάσσει την υποβολή εγγράφων μόνο ισχυρισμών (χωρίς ακροαματική διαδικασία). Σε πολλές διαδικασίες επιτρέπεται μόνο ηλεκτρονική κατάθεση. Οι ποινικές υποθέσεις εκδικάζονται μόνο αν αφορούν στέρηση ελευθερίας. Η επανεκκίνηση των δικαστηρίων αφέθηκε στη διοίκηση κάθε δικαστηρίου με αποτέλεσμα να έχουν εκδοθεί περίπου 300 διαφορετικοί κανονισμοί.

Σε μικρότερο βαθμό φαίνεται να έχουν επηρεαστεί οι δίκες στη **Γερμανία**. Την άνοιξη τα δικαστήρια λειτούργησαν κατά τη βούληση του διευθύνοντος δικαστή και αρκετές δίκες αναβλήθηκαν, όχι όμως όλες. Υπάρχουν κάποιες καθυστερήσεις, δεδομένου μάλιστα ότι αρκετοί υπάλληλοι εργάζονται από το σπίτι, αλλά όχι τραγικές. Ενώ η γερμανική δικονομία προβλέπει τη δυνατότητα συμμετοχής στην πρωτοβάθμια δίκη μέσω τηλεδιάσκεψης υπό προϋποθέσεις, η καθιέρωση των δικών εξ αποστάσεως εγείρει συνταγματικούς προβληματισμούς. Αντίθετα, δίνεται έμφαση σε συμβιβαστικές οδούς (δια-

μεσολάβηση ενώπιον δικαστή πριν το ακροατήριο) και ενθαρρύνονται οι δικηγόροι να προσέρχονται χωρίς τους εντολείς τους (που σε πολλές περιπτώσεις διευκολύνει τις διαπραγματεύσεις). Ενθαρρύνεται η συζήτηση των υποθέσεων χωρίς μάρτυρες με έγγραφα μόνο, ωστόσο το Ομοσπονδιακό Όργανο των Γερμανών Δικηγόρων κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για τις αδυναμίες της κατ' αποκλειστικότητα έγγραφης διαδικασίας και απεύχεται την καθιέρωσή της, ειδικά σε εργατικές και οικογενειακές υποθέσεις.

Στο **Βέλγιο** καταβάλλεται προσπάθεια διεξαγωγής όλων των ακροαματικών διαδικασιών με τον πιο πρόσφορο τρόπο, με έμφαση στη διενέργεια τηλεδιασκέψεων και υποβολή εγγράφων αντί προφορικών ισχυρισμών και προτάσεων. Συνίσταται η εξ αποστάσεως επικοινωνία με τις δικαστικές υπηρεσίες (τηλεφωνικά, email, ταχυδρομικά), ορίζεται μέγιστος αριθμός ατόμων ανά αίθουσα ή και όροφο των δικαστικών μεγάρων (αναλόγως των τετραγωνικών), διευκρινίζεται η προτεραιότητα των δικηγόρων σε περίπτωση συνωστισμού κατά την προσέλευση (ουρές), οι διοικητικές υπηρεσίες είναι κλειστές στο κοινό με την εξαίρεση επείγοντος. Από το καλοκαίρι έγινε προσπάθεια επαναφοράς σε οιονεί κανονική λειτουργία (με τις απαραίτητες προσαρμογές), ωστόσο από τον Δεκέμβριο 2020 και εντεύθεν αρκετές υποθέσεις αναβλήθηκαν.

Στη **Σουηδία** τα δικαστήρια εξακολούθησαν να λειτουργούν αλλά οι δίκες εν πολλοίς αναβállονταν, ενώ σε πολλές περιπτώσεις επιτρεπόταν μόνο η εξ αποστάσεως παράσταση

των δικηγόρων. Στην **Ολλανδία** εφαρμόστηκαν άμεσα τηλεδιασκέψεις για τη διεξαγωγή των δικών, ενώ για την επιτάχυνση της εκδίκασης των αναβληθεισών υποθέσεων τα δικαστήρια επέκτειναν το ωράριό τους μέχρι τις 8 μμ και προτείνεται η ηλεκτρονική διεξαγωγή για όσες υποθέσεις αυτό είναι εφικτό. Στη **Φινλανδία** το πρώτο εξάμηνο του 2020 αναβλήθηκαν 8000 αστικές και 6000 ποινικές δίκες, ενώ –παρά το ότι προβλέπεται υπό προϋποθέσεις η δυνατότητα συμμετοχής στη δίκη με τηλεδιάσκεψη– διαπιστώθηκαν σημαντικά τεχνικά προβλήματα τόσο στο λογισμικό όσο και στην υλικοτεχνική υποδομή.

Σύμφωνα με τις διαθέσιμες επίσημες πληροφορίες, στην **Αυστρία** τα δικαστήρια και οι εισαγγελικές αρχές συνεχίζουν να λειτουργούν με μέτρα κοινωνικής αποστασιοποίησης (χρήση μάσκας, τήρηση απόστασης 2μ, επικοινωνία από τηλεφώνου με τις υπηρεσίες), οι συνεδριάσεις παραμένουν δημόσιες για το κοινό, υφίσταται δυνατότητα συμμετοχής των παραγόντων της δίκης είτε αυτοπροσώπως είτε μέσω τηλεδιάσκεψης, ενώ σε γενικές γραμμές προβλέπεται παράταση προθεσμιών και δυνατότητα αναστολής μέτρων εκτέλεσης, εφόσον αποδεικνύεται βλάβη λόγω της πανδημίας. Από τον Μάιο οι ποινικές δίκες διεξάγονται κανονικά. Στην **Τσεχία** τα περισσότερα ακροατήρια αναβάλλονται, εκτός αν τίθεται ζήτημα παραγραφής ή κατεπείγοντος. Σε αστικές και ποινικές υποθέσεις υπάρχει εν μέρει δυνατότητα τηλεδιάσκεψης, ωστόσο το θεσμικό πλαίσιο δεν είναι ακόμα ολοκληρωμένο. Η τηλεδιάσκεψη μέσω Skype χρησιμοποιείται εντούτοις ευρέως για την επικοινωνία των φυλακισμένων με τους συ-

νηγόρους τους ή τους συγγενείς τους. Στην **Ουγγαρία** αναβλήθηκαν αστικές δίκες, που δεν μπορούσαν να διεξαχθούν με έγγραφα ή από απόσταση, ποινικές με τήρηση μέτρων αποστασιοποίησης, δεν ανεστάλησαν προθεσμίες, είναι δυνατή η ηλεκτρονική κατάθεση δικογράφων και προωθείται η ψηφιοποίηση της διαχείρισης της δικογραφίας. Η επικοινωνία με τις δικαστικές υπηρεσίες γίνεται αποκλειστικά με email ή τηλεφωνικά, αλλά οι Ούγγροι συνάδελφοι παραπονιούνται ότι δεν υπάρχει πάντα ανταπόκριση. Στη **Βουλγαρία** αναβλήθηκαν αστικές και ποινικές δίκες και διαπιστώνονται σημαντικές καθυστερήσεις, ωστόσο τα δικαστήρια δεν έκλεισαν για θερινές διακοπές προκειμένου να επιταχυνθεί η εκδίκαση των υποθέσεων που αναβλήθηκαν την άνοιξη.

Τέλος, η **Εσθονία** με την “ψηφιακή δικογραφία” (που υπήρχε προ πανδημίας) κατάφερε να διεκπεραιώσει ένα 42% των αστικών και ποινικών ακροατηρίων από τα μέσα Μαρτίου μέχρι τα μέσα Μαΐου (α’ φάση πανδημίας) εκ των οποίων περίπου το 60% διεξήχθη με τηλεδιάσκεψη. Σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες δεν υπήρξε κάμψη της αποτελεσματικότητας των διοικητικών και επαρχιακών δικαστηρίων (ειρηνοδικείων). Οι ενδείξεις αυτές είναι εντυπωσιακές για συνθήκες έκτακτης ανάγκης και σίγουρα δεν ανταποκρίνονται στον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Ολομέλεια και Συντονιστική Επιτροπή των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος

Επιμέλεια: Πέτρου Λακούτση

Συμβολική δωρεά από την Ολομέλεια στο "Χαμόγελο του παιδιού"

Αντιπροσωπεία της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, αποτελούμενη από τον Πρόεδρό της, Δημήτρη Βερβεσό και τον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, Γεώργιο Σταματογιάννη, επισκέφθηκε 23.12.2020 στα πλαίσια της κοινωνικής της δράσης και σε υλοποίηση σχετικής απόφασης της Ολομέλειας και επ' ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων και του νέου έτους μονάδα στήριξης του «Χαμόγελου του Παιδιού» στο Μαρούσι, παρουσία του Προέδρου του, κ. Κωνσταντίνου Γιαννόπουλου και προέβη

σε συμβολική δωρεά για τις ανάγκες των παιδιών που φιλοξενούνται στις δομές του σωματείου.

Συνάντηση αντιπροσωπείας της Συντονιστικής Επιτροπής της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος και του ΔΣΑ με τον Υπουργό Δικαιοσύνης για επείγοντα θέματα του δικηγορικού σώματος

Σε υλοποίηση αποφάσεων της Συντονιστικής Επιτροπής και του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, προγραμματίστηκε, στις **3 Δεκεμβρίου 2020**, συνάντηση αντιπροσωπείας της Συντονιστικής Επιτροπής των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος και του ΔΣΑ με τον Υπουργό Δικαιοσύνης, **Κωνσταντίνο Τσιάρα**, μέσω τηλεδιάσκεψης, με αντικείμενο τα επείγοντα θέματα του κλάδου, και ιδίως :

1. Τα ζητήματα που αφορούν στη λειτουργία των Δικαστηρίων κατά την τρέχουσα περίοδο της πανδημίας και η θεσμοθέτηση των αναγκαίων βελτιωτικών ρυθμίσεων για το χρο-

νικό διάστημα μετά την πάροδο της ισχύος της παρούσας ΚΥΑ (7/12/2020).

2. Τα προβλήματα που έχουν ανακύψει από τις τροποποιήσεις του **Κώδικα Δικηγόρων** με το ν. 4745/2020, όπως έχουν διατυπωθεί στην από 12.11.2020 απόφαση του ΔΣ του ΔΣΑ.

3. Η νομοθετική επίλυση των θεσμικών και οικονομικών εκκρεμών ζητημάτων των εμπίσθων δικηγόρων.

4. Η αντιμετώπιση του προβλήματος των αδικαιολόγητων καθυστερήσεων στην καταβολή των αποζημιώσεων Νομικής Βοήθειας.

5. Λοιπά προβλήματα του κλάδου.

Επείγον αίτημα του Προέδρου της Ολομέλειας προς τον Υπουργό Εργασίας και τον Διοικητή του e-ΕΦΚΑ για την άμεση επιστροφή των οφειλόμενων πιστωτικών υπολοίπων εκκαθάρισης ασφαλιστικών εισφορών (29.12.2020)

Ο Πρόεδρος της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, απέστειλε επείγουσα επιστολή προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Ιωάννη Βρούτση και τον Διοικητή e-ΕΦΚΑ, Χρήστο Χάλαρη, με την οποία ζητεί να πραγματοποιηθεί εντός της τρέχουσας εβδομάδας η εκταμίευση των πιστωτικών υπολοίπων προς όλους τους ασφαλισμένους από την εκκαθάριση εισφορών έτους 2019 και να επιστραφούν το αργότερο εντός Φεβρουαρίου 2021 τα πιστωτικά μας υπόλοιπα έτους 2020. Όπως επισημαίνει ο Πρόεδρος της Ολομέλειας, σε συνθήκες τεράστιας οικονομικής κρίσης λόγω της πανδημίας, από την οποία οι δικηγόροι έχουν πληγεί πε-

ρισσότερο από οποιονδήποτε άλλο επιστημονικό κλάδο, παρουσιάζεται η μεγαλύτερη μέχρι σήμερα καθυστέρηση στην εκκαθάριση των ασφαλιστικών εισφορών, ενώ ακόμη και η προγραμματισμένη και ανακοινωθείσα επιστροφή των πιστωτικών υπολοίπων προς τους ασφαλισμένους δεν έλαβε χώρα στην καθορισμένη ημερομηνία της 15ης Δεκεμβρίου 2020. Την ίδια στιγμή μάλιστα, ο e-ΕΦΚΑ, επιβάλλει χωρίς καμία προηγούμενη ειδοποίηση εσφαλμένες αναδρομικές προσαυξήσεις ακόμη και σε συνεπείς ασφαλισμένους. Το πλήρες κείμενο της υπ' αριθ. 1150/29.12.2020 επείγουσας επιστολής στο WWW.dspeir.gr

Αποφάσεις της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος (18/12)

Η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, που συνεδρίασε (18.12.2020), με τηλεδιάσκεψη, εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση:

1. Η παράταση της υγειονομικής κρίσης, λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού, επιτείνει τις ήδη δυσμενείς συνέπειές της στους δικηγόρους και καθιστά απόλυτα επιβεβλημένη την άμεση και ουσιαστική οικονομική στήριξή τους από την Πολιτεία.

2. Το δικηγορικό σώμα αποδοκιμάζει έντονα την πλήρη απαξίωση και αδιαφορία της Κυβέρνησης σε βάρος των δικηγόρων, που έχουν πληγεί ανεπανόρθωτα από τις συνέπειες της υγειονομικής κρίσης. Η Κυβέρνηση οφείλει να επιδείξει έμπρακτα τη στήριξή της στους δικηγόρους και να υλοποιήσει άμεσα τις εξαγγελίες της. Δεν συγχωρείται

πλέον καμία αδράνεια, δεν χωρούν παλινωδίες. Οι αντοχές του κλάδου έχουν εξαντληθεί. Για τους δικηγόρους είναι θέμα πρωτίστως αξιοπρέπειας.

3. Η Ολομέλεια διεκδικεί άμεσα και κατά προτεραιότητα:

A) Την επέκταση των δικαστικών λειτουργιών από 7/1/2021, που ακόμη και υπό τις παρούσες υγειονομικές συνθήκες μπορούν να διεξαχθούν (έκδοση διαταγών πληρωμής, επέκταση ορίων ποινικής παραγρα-

φής, δίκες εκούσιας δικαιοδοσίας πρώτου και δεύτερου βαθμού χωρίς μάρτυρες, διοικητικές δίκες με δήλωση χωρίς απαιτούμενη προηγούμενη συναίνεση των διαδίκων, δίκες ασφαλιστικών μέτρων κλπ).

B) Την καταβολή αποζημίωσης ειδικού σκοπού, για το μήνα Δεκέμβριο 2020, στο ύψος που

έχουν λάβει πληττόμενοι κλάδοι, προς μερική αποκατάσταση της απώλειας εισοδήματος που έχει επιφέρει τόσο η αναστολή λειτουργίας των δικαστηρίων όσο και η γενικότερη δυσμενής οικονομική και κοινωνική συγκυρία. Ιδιαίτερη δε μέριμνα πρέπει να υπάρξει για τους δικηγόρους των περιοχών εκείνων, όπου ανεστάλη η λειτουργία των δικαστηρίων πριν την 6η Νοεμβρίου 2020.

Γ) Την άμεση καταβολή του χορηγήματος από τον ειδικό λογαριασμό ΟΑΕΔ του ν. 3986/2011 σε όλους τους δικαιούχους δικηγόρους, ύψους 400 ευρώ.

Δ) Την οικονομική ενίσχυση των δικηγόρων, μέσω του 5ου και του 6ου κύκλου της Επιστρεπτέας Προκαταβολής, με βάση τη μείωση του εισοδήματος κατά τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο 2020 και χωρίς κανένα συμψηφισμό με το ποσό που έλαβαν οι δικαιούχοι κατά τον 4ο κύκλο αυτής. Στις περιφερειακές ενότητες, που έχουν χαρακτηριστεί ως ζώνες αυξημένου κινδύνου, δεν θα πρέπει να ισχύει η μείωση του εισοδήματος κατά 20%, όπως ισχύει και για τις περιοχές που επλήγησαν από τη θεομηνία.

Ε) Την αναστολή των τρεχουσών ασφαλιστικών και φορολογικών υποχρεώσεων.

ΣΤ) Την καταβολή των πιστωτικών υπολοίπων ασφαλιστικών εισφορών 2019, εντός της επόμενης εβδομάδας.

Ζ) Την ουσιαστική λειτουργία των κτηματολογικών γραφείων και υποθηκοφυλακείων, τα οποία σήμερα υπολειτουργούν και την εξειδίκευση του πλαισίου λειτουργίας τους ώστε να αποφευχθεί κίνδυνος ανασφάλειας δικαίου και απώλειας δικαιωμάτων για τις εγγραπτές πράξεις.

Η) Την παράταση της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων επαναπροσδιορισμού, μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της ΕΓΔΙΧ, των εκκρεμών αιτήσεων του ν. 3869/2010 (ν. Κατσέλη), λόγω των προβλημάτων που έχουν παρουσιαστεί στην λειτουργία της πλατφόρμας με αποτέλεσμα να έχει υποβληθεί μέχρι σήμερα περιορισμένος αριθμός αιτήσεων σε σχέση με τις εκκρεμείς.

Θ) Την επαναρτίωση του ειδικού λογαριασμού ΟΑΕΔ με τα κεφάλαια που έχουν καταβληθεί

υπέρ αυτού και δεν έχουν αποδοθεί από τον ΕΦΚΑ.

Ι) Την ένταξη των δικηγόρων σε πρόγραμμα ΕΣΠΑ για την ψηφιακή αναβάθμιση των γραφείων τους ενόψει και των αναγκών που ανακύπτουν από την επιβαλλόμενη επέκταση της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

Κατά τα λοιπά, το διεκδικητικό πλαίσιο, όπως έχει καθοριστεί με προηγούμενες αποφάσεις της Ολομέλειας, παραμένει ως έχει.

4. Είναι προφανές ότι ιδίως στην πρωτόγνωρη συγκυρία που βιώνουμε καθίσταται αδήριτη η ανάγκη σεβασμού και αναγνώρισης του θεσμικού ρόλου του δικηγόρου και διευκόλυνσης του έργου του. Όλοι οι δημόσιοι λειτουργοί και υπάλληλοι οφείλουν να εκτελούν με συνέπεια τα καθήκοντά τους και να αποφεύγουν απαξιωτικές συμπεριφορές σε βάρος των δικηγόρων και των ελλήνων πολιτών που αυτοί εκπροσωπούν, οι οποίες δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές στο βαθμό που βρίσκονται εκτός της κείμενης νομιμότητας και του Κώδικα Δικηγόρων.

5. Η Ολομέλεια στα πλαίσια υλοποίησης των διεκδικήσεών της, πλέον των δράσεων που έχει αποφασίσει στην προηγούμενη συνεδρίασή της, στις 8/12/2020, αποφάσισε και τις κάτωθι δράσεις:

- Εξουσιοδότησε την Συντονιστική Επιτροπή να επεξεργαστεί κείμενο προσφυγής στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την άρνηση της Κυβέρνησης να επεκτείνει το όριο εξαίρεσης από το καθεστώς ΦΠΑ από τις 10.000 ευρώ στις 25.000 ευρώ

- Τη δημοσίευση του ψηφίσματος την Κυριακή 20.12.2020 στην εφημερίδα Real News και νέα δημοσίευσή του σε άλλες εφημερίδες ευρείας κυκλοφορίας τις Κυριακές 27.12.2020 και 3/1/2021.

- Την άμεση προβολή του ψηφίσματος με χορηγούμενη καταχώριση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και τη δημιουργία και προβολή σχετικού ραδιοφωνικού μηνύματος.

Τέλος, η Ολομέλεια εξουσιοδότησε την Συντονιστική Επιτροπή να αποφασίσει την κλιμάκωση των αντιδράσεών της ανάλογα με τις εξελίξεις.

Τηλεδιάσκεψη αντιπροσωπείας της Ολομέλειας με τον Υπουργό Οικονομικών

Συνάντηση μέσω τηλεδιάσκεψης με τον Υπουργό Οικονομικών **Χρήστο Σταϊκούρα** και τον Γενικό Γραμματέα Δημοσιονομικής Πολιτικής **Αθανάσιο Πετραλιά** είχε στις 18.12.2020 αντιπροσωπεία της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος αποτελούμενη από τον Πρόεδρο **Δημήτριο Βερβεσό** και τους Προέδρους, του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης **Ευστάθιο Κουτσοχήνα**, Πειραιώς **Γεώργιο Σταματογιάννη** και Λαμίας **Αθανάσιο Μακρυγιάννη**, με θέμα την ενίσχυση των δικηγόρων, μέσω του μέτρου της Επιστρεπτέας Προκαταβολής.

Στη συνάντηση αυτή διευκρινίστηκαν εκ μέρους του Υπουργού τα εξής :

1. Το ελάχιστο ποσό ενίσχυσης των ατομικών επιχειρήσεων / δικηγορικών γραφείων, που δεν απασχολούν προσωπικό και δεν έχουν ταμιακή μηχανή, θα ανέρχεται και στην Επιστρεπτέα Προκαταβολή Νο. 5 **στα 1.000 ευρώ**, με την

προϋπόθεση μείωσης των εσόδων, κατά 20% για την προβλεπόμενη περίοδο αναφοράς. **Το 50% του ποσού αυτού δεν θα επιστρέφεται.**

Το ποσό αυτό **δεν θα συμψηφίζεται με τον ποσό των 1.000 ευρώ** που έλαβαν οι δικαιούχοι στον 4ο κύκλο της Επιστρεπτέας Προκαταβολής, σύμφωνα και με τα όσα αναγράφονται και στη σχετική ανακοίνωση του Υπουργείου Οικονομικών.

2. Η σχετική πλατφόρμα της ΑΑΔΕ για την υποβολή αιτήσεων θα λειτουργήσει **στις αρχές Ιανουαρίου 2021** και η **καταβολή** του ποσού στους δικαιούχους θα γίνει περί τα **μέσα Ιανουαρίου 2021.**

3. Προγραμματίζεται και περαιτέρω οικονομική ενίσχυση μέσω 6ου κύκλου Επιστρεπτέας Προκαταβολής τον **Μάρτιο του 2021**, οι όροι και οι προϋποθέσεις θα καθοριστούν με βάση τις επικρατούσες τότε οικονομικές και υγειονομικές συνθήκες.

Ανακοίνωση της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος (8 Δεκεμβρίου 2020)

Η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, που συνεδρίασε έκτακτα στις 8.12.2020, μέσω τηλεδιάσκεψης, εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση :

Οι δικηγόροι έχουν πληγεί ιδιαίτερα από τις συνέπειες της πανδημίας, ιδίως λόγω της αναστολής λειτουργίας των Δικαστηρίων και της υπολειτουργίας υπηρεσιών που είναι άμεσα συνδεδεμένες με την άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος και πρέπει να στηριχθούν άμεσα. Μεγάλο μέρος των συναδέλφων, και ιδίως των νέων, αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα και αδυνατούν πλέον να καλύψουν ακόμη και βασικές βιοτικές τους ανάγκες. Η κατάσταση έφθασε στο απροχώ-

ρητο.

Η Ολομέλεια **καταγγέλλει την αδράνεια της Κυβέρνησης** για την ουσιαστική οικονομική στήριξη του κλάδου και την καλεί να αναλάβει άμεσα τις ευθύνες της έναντι των δικηγόρων. Είναι η ώρα της υλοποίησης των εξαγγελιών της.

Η Ολομέλεια ζητά από την Κυβέρνηση άμεσα, τώρα :

α) Την καταβολή του χορηγήματος από τον ειδικό λογαριασμό ΟΑΕΔ του ν. 3996/2011 σε όλους τους δικαιούχους δικηγόρους εντός του μηνός Δεκεμβρίου του 2020 και πριν τις γιορτές. Οι δικηγόροι εδώ και πέντε μήνες περιμένουν να λάβουν το χορήγημα, το οποίο έχει

σχηματιστεί, μάλιστα, από δικές τους εισφορές και καθώς βρισκόμαστε λίγες μέρες πριν τις γιορτές των Χριστουγέννων και του νέου έτους δεν έχει εκδοθεί ακόμη ούτε η εφαρμοστική ΚΥΑ.

β) Την οικονομική ενίσχυση των δικηγόρων, μέσω της **Επιστρεπτέας Προκαταβολής 5**.

Ο καθορισμός των δικαιούχων θα πρέπει να γίνει με βάση τη μείωση του εισοδήματός τους, κατά τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο 2020, χωρίς κανένα συμψηφισμό του τυχόν δικαιούμενου ποσού με το ποσό που έλαβαν κατά τον 4ο κύκλο της Επιστρεπτέας Προκαταβολής, σύμφωνα και με τις αρχικές κυβερνητικές εξαγγελίες.

Στις περιφερειακές ενότητες, που έχουν χαρακτηριστεί ως ζώνες αυξημένου κινδύνου, δεν θα πρέπει να ισχύει η μείωση του εισοδήματος κατά 20%, όπως ισχύει και για τις περιοχές που επλήγησαν από τη θεομηνία. Κάθε άλλη προσέγγιση, που θα οδηγήσει σε περιορισμό του αριθμού των δικαιούχων δικηγόρων δεν μπορεί

να γίνει αποδεκτή.

3. Η Ολομέλεια, για τα λοιπά θέματα, **εμμένει στο διεκδικητικό της πλαίσιο και υιοθετεί την από 5.12.2020 απόφαση της Συντονιστικής Επιτροπής**, με την οποία τέθηκαν οι προτεραιότητες της διεκδίκησης.

4. Στα πλαίσια αυτά, η Ολομέλεια:

A. Ζητά άμεση, εντός της εβδομάδας, συνάντηση με τον Υπουργό Οικονομικών και τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

B. Ξεκινά τη μαζική συλλογή υπογραφών δικηγόρων, ηλεκτρονικά, επί ψηφίσματος διαμαρτυρίας για την κυβερνητική στάση έναντι του κλάδου, το οποίο θα επιδοθεί στην Κυβέρνηση, στα κόμματα και σε όλους τους βουλευτές, θα καταχωρηθεί σε κυριακάτικα έντυπα και θα προβληθεί σε ραδιοφωνικά και διαδικτυακά μέσα.

Η Ολομέλεια θα συνέλθει σε **νέα συνεδρίαση την Τρίτη 15 Δεκεμβρίου** για να επανεξετάσει την κατάσταση.

Ανακοίνωση της Συντονιστικής Επιτροπής της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος (Συνεδρίαση 5.1.2021)

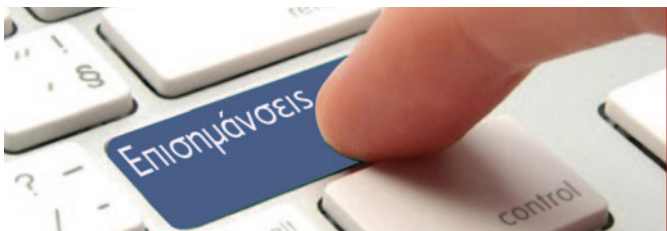
Η Συντονιστική Επιτροπή της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, που συνεδρίασε έκτακτα στις 5.1.2021 υπό την Προεδρία του Προέδρου, μέσω τηλεδιάσκεψης, εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση:

1. Ζητά από τον Υπουργό Δικαιοσύνης την επέκταση των δικαστικών λειτουργιών από 11.1.2021, τηρουμένων των απαιτούμενων μέτρων πρόληψης και προστασίας και την άμεση επίσημη ενημέρωση των συναδέλφων για το καθεστώς λειτουργίας των δικαστηρίων από την άνω ημερομηνία και εφεξής, στα πλαίσια και της από 4/1/2021 προηγούμενης επιστολής της.

2. Αποφάσισε να συζητηθεί στην αμέσως επόμενη συνεδρίαση της Ολομέλειας το θέμα των ασυμβιβάστων προς λήψη απόφασης για τρο-

ποποίηση των σχετικών διατάξεων, αφού έλαβε υπόψη την υφιστάμενη κατάσταση στον κλάδο και τη νέα πραγματικότητα που έχει διαμορφωθεί.

3. Λόγω των ισχυόντων περιοριστικών μέτρων για την προστασία από τον κορωνοϊό, δεν είναι δυνατή η διεξαγωγή του Πανελλήνιου Διαγωνισμού Δικηγόρων, σύμφωνα με το άρθρο 18 επ. Κώδικα Δικηγόρων, διότι η σημερινή υγειονομική κατάσταση της Χώρας δεν επιτρέπει τη διεξαγωγή του με τη φυσική παρουσία των υποψηφίων, η οποία είναι απαραίτητη σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Ο διαγωνισμός θα διεξαχθεί με ευθύνη της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος αμέσως μόλις το επιτρέψουν οι σχετικές αποφάσεις της Πολιτείας.

του **Θωμά Σταμόπουλου**
Δικηγόρου Πειραιά

I

Ο γράφων πρόσφατα ανέγνωσε στο Νομικό Βήμα αρεοπαγίτικη απόφαση (ποινικό τμήμα), η οποία επικύρωσε εφετειακή απόφαση, που είχε δεχθεί, ότι ο κατηγορούμενος είχε τελέσει το αδίκημα του πυροβολισμού με αεροβόλο όπλο κατά αδέσποτων γατών!!!!, επειδή κατά το παρελθόν είχε διαπιστωθεί, ότι κατείχε τέτοιο όπλο!!!!... Με άλλα λόγια η Ποινική Δικαιοσύνη καταδίκασε τον ανωτέρω ατυχή συμπολίτη μας, όχι επειδή διεπιστώθη αδιαμφισβητήτως, ότι αυτός είχε τελέσει το αποδοθέν σε αυτόν έγκλημα, αλλά επειδή με το προϋπήρξαν της ενδίκου καταστάσεως καθεστώ, αυτός εφέρετο, να κατείχε αεροβόλο όπλο...αυτά είναι πρωτάκουστα πράγματα και εκθέτουν πιστεύουμε τον θεσμό της Δικαιοσύνης, διότι ανεξαρτήτως της πραγματικής αληθείας, τουλάχιστον, σε δικονομικό επίπεδο δεν είχε αποδειχθεί η ενοχή του συγκεκριμένου κατηγορουμένου και γι' αυτόν τον λόγο, άλλωστε, στην εφετειακή απόφαση υπήρχε μειοψηφία, η οποία τεκμηριωμένα αιτιολόγησε την καθ' ημάς σωστή άποψή της.

Με αφορμή το παραπάνω περιστατικό φρονούμε, ότι η Δικαιοσύνη πρέπει, να εκδικάζει τις υποθέσεις με βάση τα πραγματικώς αποδεικνυόμενα γεγονότα και όχι με βάση εκτιμήσεις, προσωπικές ιδεοληψίες ή συμπερασματικές θέσεις.

Μάλιστα απαιτείται η τροποποίηση του άρθρου 177 του Κ.Ποιν.Δικ., διότι η αρχή της ηθικής εκτιμήσεως των αποδείξεων, δυστυχώς, οδηγεί σε αρκετά λάθη και όλοι γνωρίζουμε, πως οι αμφιβολίες είναι, πάντοτε, υπέρ του κατηγορουμένου, καθώς, επίσης, είναι ορθό, κανείς να μην καταδικάζεται, εάν δεν υπάρχουν αδιάσειστες αποδείξεις.

II

Οι αγαπητοί αναγνώστες μας ας έχουν υπ' όψιν τους δύο ζητήματα, τα οποία ο γράφων αντιμετώπισε κατά την επαγγελματική του ενάσκηση και συγκεκριμένα:

1) Υπάρχει νομοθετική διάταξη από την δεκαετία του '50, με βάση την οποία, όταν ο αγοραστής καταβάλει σε περίπτωση αγοράς ακινήτου τον φόρο μεταβίβασης και δεν συνάψει αγοραπωλητήριο συμβόλαιο εντός ενός έτους από τον χρόνο καταβολής του φόρου στο Ελληνικό Δημόσιο, τότε, προβλέπεται, ότι χάνει το παραπάνω ποσόν, το οποίο περιέρχεται στο Ελληνικό Δημόσιο, χωρίς την υποχρέωση αποδόσεώς του στον καταβαλλόντα υποψήφιο αγοραστή!!!!

Με άλλα λόγια σ' αυτή την περίπτωση ο δυστυχής αγοραστής πρέπει, να επανακαταβάλει τον, ήδη, καταβληθέντα φόρο μεταβίβασης ακινήτου...

2) Σε περίπτωση απόδοσης ασφαλισμένου κεφαλαίου σε ασφάλιση ζωής, εάν ο ασφαλισμένος δεν παραλάβει ή γενικά δεν εισπράξει το ποσόν της αποζημιώσεως εντός πενταετίας από την υπόχρεη προς τούτο ασφαλιστική εταιρεία, τότε, προβλέπεται με βάση μία νομοθετική διάταξη των κατοχικών Κυβερνήσεων, ότι η ασφαλιστική εταιρεία υποχρεούται, να αποδώσει την σχετικώς εκδιδόμενη από αυτήν επιταγή προς το Ελληνικό Δημόσιο!!!!

Με άλλα λόγια σ' αυτή την περίπτωση ο ασφαλισμένος ουδέποτε αποζημιώνεται, αλλά ακούσια χρηματοδοτεί το Ελληνικό Δημόσιο!!!!

III

Διαπιστώθηκε σε πρόσφατη αντιδικία του γράφοντος στο Ειρηνοδικείο Πειραιώς (Διαδι-

κασία Μισθωτικών Διαφορών), ότι η Ειρηνοδίκης που εξεδίκασε την σχετική υπόθεση, είχε επιληφθεί αυτής και σε προηγούμενη αντιδικία, η οποία υπήρξε μεταξύ των πελατών του γράφοντος και της αντιδίκου πλευράς με αντικείμενο την αποβολή της μισθώτριας αντιδίκου από το μίσθιό τους, λόγω λήξεως του χρόνου ισχύος της συμβάσεως επαγγελματικής μισθώσεως, η οποία είχε καταρτισθεί μεταξύ τους.

Μάλιστα στην προηγούμενη αντιδικία, η

Για την ιστορία αναφέρουμε στους αναγνώστες μας, ότι η άνω Δικαστής στην δεύτερη τοποθέτησή της επί της παραπάνω ένδικης διαφοράς κατά την γνώμη του γράφοντος και ασχέτως του ότι δεν τοποθετήθηκε θετικά και στην δεύτερη αγωγή του, έκρινε ορθώς.

Ο γράφων αναφέρει το παραπάνω περιστατικό, διότι η αξιοπιστία του Δικαστή αποτελεί, όπως είναι γνωστό, τον θεμέλιο λίθο για την λειτουργία του θεσμού της Δικαιοσύνης.

VI

Είναι αυτονόητο, ότι οι Δικηγόροι, τόσο στις διαπροσωπικές, όσο και στις επαγγελματικές μας σχέσεις πρέπει και επιτάσσεται, όπως επιδεικνύουμε την μεγίστη δυνατή ευπρέπεια και, κυρίως, την μεγίστη δυνατή ετοιμότητα και ευθύτητα στα πλαίσια της διασφάλισης των επαγγελματικών μας συμφερόντων.

Με άλλα λόγια δεν είναι πρόπον χάριν οποιουδήποτε πελάτη, να επιδεικνύουμε μεταξύ μας ανειλικρινή συμπεριφορά ή πολύ περισσότερο εξαπατητική τοιαύτη, διότι σε βάθος χρόνου, όποιος συνάδελφος επιδεικνύει ανάλογη συμπεριφορά, θα ζη-

οποία αφορούσε το αυτό, ακριβώς, αντικείμενο, αλλά στηριζόταν σε άλλο ιστορικό υπόβαθρο, η συγκεκριμένη κα Δικαστής είχε τοποθετηθεί αρνητικά.

Κατά την γνώμη του γράφοντος με αφορμή το παραπάνω περιστατικό θα έπρεπε η συγκεκριμένη κα Δικαστής, να απείχε από την εκδίκαση της ίδιας υποθέσεως για δεύτερη φορά, ασχέτως του δεδομένου, πως η δεύτερη αγωγή στηριζόταν σε άλλο πραγματικό, καθ' ότι είχε, ήδη, τοποθετηθεί επί της συγκεκριμένης αντιδικίας.

Είναι γεγονός, ότι νομοθετικά δεν προβλέπεται κάτι ανάλογο, αλλά θα πρέπει οι φίλοι μας Δικαστές, να προσέχουν αυτές τις λεπτές καταστάσεις... στα πλαίσια της διαφυλάξεως του κύρους τους.

μιωθεί. Αυτό έχει διδάξει η καθημερινή μας πρακτική, ιδίως, όταν συνάδελφος ευρίσκεται αντιμέτωπος με συνάδελφο, ο οποίος δεν του συμπεριφέρθη καλώς σε κάποια υπόθεση και ο νοών νοείτο.

Ο παραπάνω πρόλογος γίνεται, διότι πρόσφατα ο γράφων αντιμετώπισε ανειλικρινή συμπεριφορά νεαρού συναδέλφου ανήκοντος στην δύναμη του Δ.Σ.Α., ο οποίος ενώ είχε προηγουμένως συζητήσει μαζί του για την συγκεκριμένη υπόθεση, στην οποία ήσαν εν δυνάμει αντίδικοι, δεν του ανέφερε στην σχετική συζήτηση, ότι είχε προετοιμάσει και θα κατέθετε εντός των επομένων ημερών, όπως και πράγματι συνέβη, αίτημα για την χορήγηση προσωρινής διαταγής και μάλιστα εντός του μηνός Αυγούστου!!!!!!...

Η παραπάνω υπαίτια απόκρυψη από πλευράς του ανωτέρω συναδέλφου προς τον γράφοντα του προαναφερόμενου γεγονότος, ασφαλώς και του προκάλεσε τεράστια πικρία, καθ' ό,τι, τουλάχιστον, για τους διακονούντες κατά σωστό τρόπο τον χώρο αποφεύγεται ο ορισμός δικασίμων κατά την περίοδο του μηνός Αυγούστου, οπότε είναι γνωστό σε όλους, πως ευρισκόμεθα σε θερινές διακοπές, οι οποίες είναι τόσο απαραίτητες για το κουραστικότατο επάγγελμά μας.

Εξυπακούεται, ότι η παρούσα αναφορά δεν γίνεται με αισθήματα αποστροφής για τους νεότερους συναδέλφους, καθώς και για τους αγαπητούς συναδέλφους των Αθηνών, τους οποίους ο γράφων, είναι τοις πάσιν γνωστό, ότι σέβεται και τιμά ιδιαιτέρως, αλλά γίνεται, επειδή πρέπει, ακριβώς, να αποτραπούν μελλοντικά τέτοια φαινόμενα, τα οποία δημιουργούν σημαντικότερες δυσκολίες στην άσκηση του δυσκολότατου επαγγέλματός μας, η άσκηση του οποίου είναι γνωστό σε όλους, πως καθημερινά χειροτερεύει από πλευράς συνθηκών, επειδή ο συντελεστής δυσκολίας του διαρκώς ανεβαίνει αντί να μειούται!!!!!!...

V

Ο γράφων συναισθανόμενος, πως λόγω του τρόπου ενημέρωσής των συναδέλφων για τις εκδικάσεις των υποθέσεων (αστικών), οι οποίες είχαν ματαιωθεί, λόγω κορονοϊού, ήταν πιθανόν οι αντίδικοί τους συνάδελφοι να μην είχαν λάβει γνώση, τηρώντας, όπως, πάντοτε, πράττει επί 39 έτη με συνέπεια την άγραφη αρχή, η οποία επιβάλλει την τήρηση απόλυτης δεοντολογίας σε σχέση μεταξύ συναδέλφων, ενημέρωνε, όταν λάμβανε γνώση και είχε υπ' όψιν του την ταυτότητα των αντιδίκων συναδέλφων, τηλεφωνικώς ή με mail, τον ανά περίπτωση αντίδικο του σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό νέας δικασίμου κατ' υπηρεσιακό τρόπο.

Μολονότι, όμως, ο γράφων ήταν συνεπής περί την τήρηση της παραπάνω αρχής, μετά μεγάλης θλίψεως του διαπίστωσε, πως συνά-

δελφος Αθηνών, ο οποίος είχε μετ' αυτού αντιδικία στο Πρωτοδικείο Αμφίσσης, σε υπόθεση, η οποία αφορούσε δύο αντίθετες αγωγές διαζυγίου στο παραπάνω Πρωτοδικείο, ενώ είχε λάβει γνώση της εκδικάσεως των υποθέσεων αυτών κατά τις αρχές Ιουλίου 2020, δεν τον ενημέρωσε, όπως είχε ηθική και επαγγελματική υποχρέωση, με αποτέλεσμα να ερημοδικασθεί η υπόθεση της πελάτου του.

Φυσικά, όμως, επειδή ο καλός Θεός αγαπά τους τιμίους, τελικώς, αφ' ενός μεν η σχετική υπόθεση του γράφοντος ματαιώθηκε, αφ' ετέρου δε η αντίθετη αγωγή του παραπάνω συναδέλφου απερρίφθη.

Φυσικά ο γράφων δεν οργίζεται εξ αιτίας

της προαναφερόμενης απρεπούς συμπεριφοράς του ανωτέρω συναδέλφου, πλην, όμως, αναφέρει δημοσίως το παραπάνω συμβάν, προκειμένου να καταστή αντιληπτό σε όλους τους αγαπητούς συναδέλφους, όλης της Ελλάδας, πως περισσότερο από ποτέ πρέπει, να προφυλάσσουμε ο ένας τον άλλο, εάν θέλουμε το επάγγελμά μας να επιβιώσει, καθ' ό,τι τα συμφέροντά μας είναι κοινά και στα πλαίσια αυτά πρέπει απαρεγκλίτως, να τηρείται η αρχή του σεβασμού της προστασίας του συναδέλφου.

"Εφυγε" ο Φάνης Μούλιος (1937-2020)

Του Δημήτρη Πιστικού

Απομεσήμερο και ώρα 3, σ' ένα δωμάτιο του Τζανείου Νοσοκομείου Πειραιά, άφησε την τελευταία του πνοή ο αγαπημένος μου φίλος Φάνης Μούλιος, δίνοντας την θαρραλέα και ύστατη μάχη του με την ασθένεια που τον ταλαιπώρησε τα τελευταία χρόνια. Ο γνωστός και πολυδιαβασμένος πεζογράφος, ποιητής και δοκιμιογράφος Φάνης Μούλιος γεννήθηκε στην ακριτική Λίστα Θεσπρωτίας το 1937 αλλά έζησε από τα παιδικά του χρόνια στη Νίκαια του Πειραιά. Σπουδασε νομικά και δικηγόρησε επί μία τεσσαρακονταετία. Το σπουδαίο έργο του είναι κυρίως πεζογραφικό χωρίς να υπολείπεται σε αξία και το εμβόλιμο ποιητικό. Το μυθιστόρημά του "Οι κληρονόμοι" απέσπασε το κρατικό βραβείο και η "Φαμίλια των Λιστινών" βραβείο τού Δήμου Αθηναίων, ενώ άλλα έργα του επαινέθηκαν ή βραβεύτηκαν. Ο ίδιος, σε ερώτηση σχετικά με το πιο έργο του θεωρεί σημαντικότερο απάντησε: "Αναμφισβήτητα "Η φαμίλια των Λιστινών", επειδή είναι υποθέτω, όχι μόνο πρωτότυπο αλλά και αρκετά συνθετικό κυρίως όμως γιατί αναφέρεται σε μια παντελώς αγνοημένη περιοχή, των ορεινών τής Βορειοδυτικής Ηπείρου, σε μια δύσκολη εποχή για όλους" (Συνέντευξη δημοσιευμένη στην "3η Χιλιετία" στο τεύχος 79, Ιαν. Μάρτ. 2019, σελ. 38). Δημοσίευσε μυθιστορήματα, νουβέλες και διηγήματα στα οποία διακρίνεται το ταλέντο του, η αφηγηματική ικανότητα, η δημιουργία χαρακτήρων, η στρωτή γλώσσα και ιδίως το προσωπικό του ύφος. Έγραψε επίσης και δημοσίευσε σε περιοδικά και εφημερίδες αρκετά δοκίμια, άρθρα, μελέτες, βιβλιοκριτικές και σχόλια, όπου διακρίνεται η κριτική και βαθιά γνώση του σε θέματα ιστορίας, θεωρίας τής λογοτεχνίας, πολιτικής και κοινωνιολογίας. Πολλοί γνωστοί κριτικοί ασχολήθηκαν και

έκαναν εγκωμιαστικές κριτικές για το έργο του.

Ο Φάνης Μούλιος, υπηρέτησε με ευσυνειδησία και υπευθυνότητα τη λογοτεχνία και αποτύπωσε την ευδιάκριτη σφραγίδα του, πλουτίζοντας την πολιτιστική προσφορά τού Πειραιά, τον οποίο υπεραγαπούσε και ουδέποτε εγκατέλειψε. Σε ανταπόδοση ο Δήμος Πειραιά, αναγνωρίζοντας τη μεγάλη προσφορά του στα ελληνικά Γράμματα τού απένειμε τιμητική διάκριση. Τον τίμησε, επίσης ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά και πολλοί άλλοι φορείς.

Ως δικηγόρος διακρίθηκε για την ευγένεια, την επιστημοσύνη και την δεοντολογία του. Μέλος τού Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά και για αρκετά χρόνια μέλος τής συντακτικής Επιτροπής τού περιοδικού "Δικηγορική Επικαιρότητα", που ήταν ιδέα τού Ηπειρώτη Προέδρου του Βασίλη Βενέτη, κρατούσε τη γειτονική στήλη με τον τίτλο "Αντιστίξεις" όπου έγραφε σπουδαία και χαριτωμένα, μικρά κείμενα που προκαλούσαν γόνιμο προβληματισμό και αίσθηση στους αναγνώστες. Ήταν αγαπητός σε δικηγόρους, δικαστές, γραμματείς αλλά και διαδίκους ασκώντας τη δικηγορία ως ύψιστο λειτούργημα.

Ο Φάνης Μούλιος κουβάλησε στους ώμους του όλους τους καημούς τής ξεριζωμένης και περήφανης ηπειρώτικης ρωμιοσύνης. Των πρώτων εκείνων γενεών, που άφησαν τα τουρκοκρατούμενα, φτωχά και άγονα χωριά τους και παίρναν τα μάτια τους αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον στον Πειραιά και στην πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους ασκώντας βαριά βιοποριστικά επαγγέλματα και ιδίως ζυμώνοντας και φουρνίζοντας το πολύτιμο για τον κόσμο ψωμί, ζώντας οι ίδιοι σε δύσκολες συνθήκες, με το όνειρο της επιστροφής. Κι από αυτούς βγήκαν οικογένειες με αρχές και

αξίες, οι οποίες πρόκοψαν κι έχτισαν σπίτια στη γενέτειρά τους, ανήγειραν σχολειά ή πολλαπλώς ευεργέτησαν την πατρίδα. Αυτή την ωραία ηπειρώτικη ψυχή είχε μέσα του ο Φάνης. Και έδινε αγόγγυστα ακόμα και το υστέρημά του. Από τα αμέτρητα περιστατικά, που υπέπεσαν στην αντίληψή μου, καθώς συμπορευόμασταν από το έτος 1991 στον κοινωνικό, λογοτεχνικό και το δικηγορικό δρόμο, θα αναφέρω εδώ το εξής, χαρακτηριστικό της καλοσύνης και ανθρωπιάς του: ένα καλοκαίρι, με είχε φιλοξενήσει στη Λάβδανη, χωριό της Θεσπρωτίας, κοντά στα σύνορα με την Αλβανία. Εκεί, είχε ένα σπιτάκι όπου περνούσε τα καλοκαίρια με τη φαμίλια του κι όπου καλούσε και φιλοξενούσε καλούς φίλους. Ήταν η εποχή της "καθόδου" των φτωχών Αλβανών, που άφηναν τη χώρα τους και εισέρχονταν παράτυπα στην Ελλάδα, ταλαίπωροι και εξαθλιωμένοι, μέσα από λαγκάδια και μονοπάτια, πολλοί ξυπόλητοι ή με τρύπια παπούτσια ακόμα και με σαγιονάρες. Ένα μεσημέρι είδαμε μια νέα κοπέλα, που καθόταν σ' έναν ίσκιο και κρατούσε στην αγκαλιά της ένα μωρό παιδί. Φαινόταν ταλαιπωρημένη, ποιος ξέρει από τι πορείες, ξενύχτια, πείνα, δίψα και βάσανα, ώσπου να φτάσει έως εδώ. Μερικά δόντια της έλειπαν, ήταν φτωχά ντυμένα αλλά διατηρούσε την νεανικότητα και την ανθρωπίνη αξιοπρέπεια. Μιλούσε κάποια ελληνικά και μ' αυτά μάθαμε

ότι μπήκε στο χωριό να διαπιστώσει εάν υπάρχει κίνδυνος, να ζητήσει βοήθεια και να συνεχίσουν προς το νοτιά που φάνταζε στα μάτια τους ως γη της επαγγελίας. Ο Φάνης της έδωσε ό,τι είχε στην τσέπη του και τη ρώτησε πού είναι ο σύντροφός της. Εκείνη φοβισμένη μας είπε ότι κρύβεται πιο κάτω γιατί φοβόταν τη σύλληψη και την επιστροφή τους στην Αλβανία. Της ζήτησε να πάει να τον φωνάξει κι εκείνη, προφανώς ησυχασμένη, τον έφερε κοντά μας. Ταλαιπωρημένος εκείνος και διστακτικός φανερώθηκε μπροστά μας. Ήταν κυριολεκτικά ξυπόλητος και τα πόδια του ήταν σκονισμένα και βρώμικα. Στην πλάτη του κουβαλούσε ένα μικρό τσουβαλάκι με τα υπάρχοντά τους. Τον ρώτησε αν έχει παπούτσια. Εκείνος απάντησε αρνητικά. Ο Φάνης έβγαλε το

ένα παπούτσι του και το έδωσε να το δοκιμάσει. Ήταν, ευτυχώς, ένα νούμερο μεγαλύτερο. Τότε, ο Φάνης, έτρεξε στο σπίτι του, πήρε τα καλά του παπούτσια και του τα χάρισε, μαζί με άλλα πράγματα και κάποια τρόφιμα. Αυτός ήταν, ως άνθρωπος, με λίγα λόγια ο Φάνης Μούλιος. Με απέραντη αγάπη για τον συνάνθρωπο, ανιδιοτέλεια και γενναιοδωρία.

Η θυμοσοφία, το ανεξάντλητο χιούμορ, ο αυτοσαρκασμός και οι κρίσεις του για πρόσωπα και πράγματα, θα μπορούσαν να γεμίσουν πολλές σελίδες. Αρκετά βρίσκονται σε χειρόγραφες σημειώσεις μου. Το αστραφτερό μυαλό του συνέλαμβανε με ευκολία τα πράγματα και συνέθετε την ουσία τους. Όταν, πίνοντας καφέ, σημείωνα μερικές "ατάκες" του, χαιρόταν. Κάποια φορά, παίρνοντας σοβαρό ύφος λογιότατου, μου είπε: "Όπως βλέπεις, δε λαλώ ασκόπως". Μιαν άλλη, αναλογιζόμενος τη λιτή ζωή του (σημειωτέον ότι ποτέ δεν αγάπησε τα χρήματα) έλεγε σοβαρά:

"Ευτυχώς, Δημήτρη, μού λείπουν μόνο ενενήντα εννέα για να βάλω εκατό στην άκρη". Κάποτε, βλέποντας στενοχωρημένη τη γυναίκα του, είπε: "Γυναίκα, για δυο πράγματα δεν πρέπει να στενοχωριέται κανένας: γι' αυτά που γίνονται και γι' αυτά που δε γίνονται!" Ήταν συμπαθής, απέραντος και ανεξάντλητος. Κι ας

ήταν κατά βάθος απαισιόδοξος και αγχωμένος. Ο πεσσιμισμός του ήταν ελληνικός που θα πει ηρωικός.

Στην πατρίδα του ο Μούλιος έδωσε με την τέχνη του φως, ομορφιά, χάρη, ανθρωπιά και σκόρπισε τα δώρα του στα δημιουργήματα της φαντασίας του απλόχερα. Ανατόμος της ηπειρώτικης ψυχής, εισχώρησε στα άδυτά της, ξέροντας τη γεωγραφία και την ιστορία της. Πολυδιαβασμένος ο ίδιος και αφομοιώνοντας τις γόνιμες επιδράσεις της κλασικής πεζογραφίας, δημιούργησε ένα προσωπικό ύφος, το οποίο κατακτούν όσοι κατέχουν τα μυστικά της. Συντελούσαν σ' αυτό και τα προσωπικά βιώματα, η οξεία παρατηρητικότητα του, οι αφηγήσεις των απλών ανθρώπων, οι φτωχοσυνοικίες της Νίκαιας και του Πειραιά, οι άνθρωποι της βιοπάλης και οι αγωνι-

στές που ταλαιπωρήθηκαν από το μετεμφυλιακό κράτος. Είχε τίμια και καθαρή σκέψη κι αυτή τον οδηγούσε σε σαφείς κοινωνικούς προσανατολισμούς. Τα πεζά του ήταν πρότυπα έκφρασης, ιδίως τα αριστουργηματικά διηγήματά του. Τα ποιήματά του αληθινές μινιατούρες, γεμάτα λυρικά φορτία. Τις γνώσεις, την καλοσύνη και την παιδικότητά του τη σκορπούσε γύρω του. Με το έργο του συντήρησε και εμπλούτισε την μεγάλη πεζογραφική παράδοση τής Ηπείρου και του Πειραιά. Πολλά από τα έργα του έχουν ως χώρο δράσης την αγαπημένη του Ήπειρο. Ακολουθούσε το αστικό τοπίο, ο Πειραιάς και ο περίγυρος, τον οποίο βίωσε ως κάτοικος και ως δικηγόρος τέσσερις ολόκληρες δεκαετίες μέχρι τη συνταξιοδότησή του. Υπήρξε φιλόξενος, γενναιόδωρος, καταδεδειγμένος, απλός, καταφατικός και χαριτωμένος.

Τίμιος και ανθρωπιστής ακτινοβολούσε έμφορτος από αξίες διαχρονικές. Το γέλιο του κάλυπτε τον έμφυτο σκεπτικισμό και την ανασφάλεια που προκαλούσε ένα σκληρό επάγγελμα, όπως αυτό του δικηγόρου. Συνταίριαζε μέσα του όλα τα αντιθετικά στοιχεία που συνθέτουν την ψυχή του Έλληνα και ονομάζονται χαρμολύπη.

Συμπορευτήκαμε περίπου τρεις δεκαετίες ως φίλοι και συνάδερφοι. Για αρκετό διάστημα ήμασταν και "γείτονες" στην ίδια σελίδα τής "Δικηγορικής Επικαιρότητας" εγώ με τις "Στίξεις" κι ο Φάνης με τις "Αντιστίξεις" του. Με τιμούσε με τη φιλία του και του οφείλω πολλές στιγμές που κάποτε ίσως αφηγηθώ. Αξέχαστες θα μείνουν στη μνήμη μου οι ατέλειωτες συζητήσεις μας στο γραφειάκι του στον πέμπτο όροφο επί της οδού Καραϊσκού δίπλα στον άγιο Κωνσταντίνο. Για το έργο του (πεζά και ποιήματα) έγραψα και δημοσίευσα κάποια δοκίμια. Θα τον θυμάμαι πάντα, Θα θυμάμαι τις "ατάκες" του, την αστραφτερή του σκέψη, τις εξομολογήσεις του. Κι εκείνος θα χαμογελά, έτοιμος να απαντήσει στις πραγματικές, ρητορικές ή σοβαροφανείς απορίες μου με τον χαρακτηριστικό και χαριτωμένο του τρόπο. Και

θα μου "απαντά" στη ρητορική "ερώτησή" μου "αν υπάρχει Θεός" με τη φράση: "Ναι Δημήτρη, υπάρχει, όταν τον έχω ανάγκη!" Ο αγαπημένος μου φίλος, θα μου λείψει. Θα μου λείπει η σοφία και η πρόθυμη συνεργασία του. Θα λείπει και από τον Πειραιά ένας σπουδαίος άνθρωπος των γραμμάτων. Ευτυχώς θα μείνουν πίσω, για πάντα,

τα βιβλία, τα κείμενα και η ανάμνηση της πορείας του, σαν την τροχιά ενός φωτεινού αστεριού, που πέρασε από κοντά μας, άστραψε και χάθηκε στο επέκεινα.

Υπήρξε από τους σημαντικότερους Έλληνες πεζογράφους τής μεταπολεμικής εποχής. Με σταθερά στοιχεία που αναδείκνυαν μια σαφή ιθαγένεια η οποία αποκτούσε στα χέρια του διαστάσεις οικουμενικότητας επαληθεύοντας τη ρήση πως ό,τι είναι πραγματικά τοπικό, πηγαίο και αληθινό, είναι και παναν-

θρώπινο. Δεν πίστευε ότι ωφελεί το λογοτέχνη η στρατευμένη τέχνη και ως εκ τούτου δεν ήταν δεσμευμένος πνευματικά. Του αρκούσε να είναι εθελοντικά στρατευμένος σε πανανθρώπινες αξίες και ιδανικά τα οποία ποτέ του δεν πρόδωσε. Τις προοδευτικές ιδέες του, τις διατύπωνε στα δημιουργήματα και τα κείμενά του, ακόμα και τις όποιες αντιπαράθεσεις του. Πίστευε και οραματιζόταν έναν καλύτερο, δικαιότερο και ποιοτικότερο κόσμο.

Τέλος, θα προσέθετα ότι ο Φάνης Μούλιος είχε πολλές αγάπες: την οικογένεια, τους φίλους, τη λογοτεχνία, την Ήπειρο, τον Πειραιά, τη ζωή. Και φυσικά στο κέντρο τής αγάπης του ήταν ο άνθρωπος, ως μεγαλειώδης και συνάμα ως τραγική ύπαρξη για τον οποίο νοιαζόταν και ξόδευε ολόκληρη τη σκέψη, την αλληλεγγύη, την επιείκεια και τη συμπόνια του. Με λίγα λόγια αγάπησε τον κόσμο τον οποίο πλησίαζε με σοβαρή φιλοσοφική διάθεση αλλά κι ο κόσμος τον αγάπησε και του χάρισε ευτυχισμένες στιγμές. Και τώρα, τον κλείνει στη μεγάλη του αγκαλιά, εκεί όπου στεγάζονται οι απλοί και πραγματικά μεγάλοι, οι ωραίοι, οι τаланτούχοι και οι μοναδικοί.

“Υπήρξε από τους σημαντικότερους Έλληνες πεζογράφους τής μεταπολεμικής εποχής. Με σταθερά στοιχεία που αναδείκνυαν μια σαφή ιθαγένεια η οποία αποκτούσε στα χέρια του διαστάσεις οικουμενικότητας επαληθεύοντας τη ρήση πως ό,τι είναι πραγματικά τοπικό, πηγαίο και αληθινό, είναι και πανανθρώπινο”

Εθνική Παλιγγενεσία

1821 – 1921 – 2021

Η επανάσταση, η εκατονταετηρίδα
και η διακοσιετηρίδα

Ένα άθροισμα εθνικών εμπειριών και αγώνων
που παραδόξως δεν ευδοκιμούν οι εορτασμοί του

Του **Δημ. Σταθακόπουλου**
Δρα Παντείου Πανεπιστημίου -
Οθωμανολόγου/ Τουρκολόγου -
Δικηγόρου Πειραιά
Συνεργάτη εργαστηρίου
Τουρκικών και Ευρασιατικών
μελετών Παν.Πειραιά

Το 1820, ήταν μια πολύ κακή χρονιά, με πανδημίες πανούκλας χολέρας διφθερίτιδας και πάμπολλα άλλα, συν κακή σοδειά, λοιμούς, λιμούς, σεισμούς, πολέμους και αδυναμία είσπραξης φόρων (εισόδημα του '20, θα αποδιδόταν τον Μάρτιο του 1821). Όλοι ξέρουμε τι έγινε τον Μάρτιο του 1821.

Ο πρώτος εορτασμός της 25ης Μαρτίου πραγματοποιήθηκε το 1838, μετά από Βασιλικό Διάταγμα του Όθωνα, που έγραφε: «Θεωρήσαντες ότι η ημέρα της 25 Μαρτίου, λαμπρά καθ' εαυτήν εις πάντα Έλληνα διά την εν αυτή τελουμένην εορτήν του Ευαγγελισμού της Υπεραγίας Θεοτόκου, είναι προσέτι λαμπρά και χαρμόσυνος δια την κατ' αυτήν την ημέραν έναρξιν του υπέρ της ανεξαρτησίας αγώνος του Ελληνικού Έθνους, καθιερούμεν την ημέραν ταύτην εις το διηνεκές ως ημέραν ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ».

Στις 24 Μαρτίου, στη δύση του ηλίου, έπεσαν 21 κανονιοβολισμοί από το Λυκαβηττό, ενώ το πρωί της 25ης, άλλοι 21 κανονιοβολισμοί. Η Βασιλική μπάντα βγήκε στο δρόμο και πεζή παιάνιζε τον εθνικό. Η δοξολογία θα γινόταν

στην Αγία Ειρήνη της οδού Αιόλου, που τότε εκτελούσε χρέη Καθεδρικού Ναού. Ο κόσμος πλημμύρισε την περιοχή στολισμένος με τα καλά του, σημαίες, λάβαρα, δάφνες, τραγουδώντας γνωστά ηρωικά τραγούδια της εποχής. Μαζί και ο Όθων με την Αμαλία, συνοδευόμενοι από αυλικούς και επιζώντες επώνυμους αγωνιστές, στρατηγούς. Οι κανονιοβολισμοί αυξήθηκαν συμβολικά σε 25 (λόγω 25ης). Μετά τη δοξολογία, ο κόσμος με τραγούδια και όργανα κατευθύνθηκε στην τότε πλατεία 25ης Μαρτίου, σήμερα Κλαυθμώνος, έξω από τα προσωρινά ανάκτορα, το σημερινό Μουσείο Πόλεως των Αθηνών – Ίδρυμα Βούρου-Ευταξία. Από τον Πειραιά (Ν.Φάληρο) τα πλοία έριχναν ομοίως κανονιοβολισμούς.

Όμως το μεσημέρι και επάνω στο μεγάλο γλέντι, ξέσπασε νεροποντή που δεν επέτρεψε τη συνέχιση του προγράμματος εορτασμού.

Στις 25 Μαρτίου 1921, ενώ κάποιος θα περίμενε να εορταστούν τα 100 χρόνια από την έναρξη της επανάστασης, ούτε αυτό κατέστη δυνατόν. Η χώρα βρισκόταν πάλι σε πόλεμο με την υπό κατάρρευση Οθωμανική αυτοκρατορία (Τουρκία έχουμε από τις 29.10.1923 και μετά), ενώ στο εσωτερικό, οι εκλογές του Νοεμβρίου του 1920, είχαν ανατρέψει τον Βενιζέλο. Την 25η - 26η Μαρτίου 1921, ανέλαβε την Πρωθυπουργία ο Πατρινός και τραγικής μοίρας, για τον ίδιο και τον τόπο, Δημήτριος Γούναρης,

Στο μέτωπο της Μικράς Ασίας, το στράτευμα

ήταν διηρημένο σε Βενιζελικούς και Βασιλικούς - συνέπεια του Εθνικού Διχασμού -, ενώ λίγες ημέρες πριν την 25η Μαρτίου 1921, η Ελληνική Στρατιά παρά την προσωρινή κατάληψη του Αφιδνίου Καραχισάρ και την προέλαση στο Εσκί Σεχίρ, υπέστη τεράστιες απώλειες (η 3η Μεραρχία) που υποχρεώθηκε σε πολύμηνη ανασύνταξη, συνειδητοποιώντας πως δεν είχαν να κάνουν με ομάδες ατάκτων Τσετών (συμμοριτών), αλλά με έναν οργανωμένο και καλά οπλισμένο Τουρκικό πλέον στρατό, που έπαιρνε βοήθεια από τους Γερμανούς, και υπογείως από τους «συμμάχους» της Ελλάδας, που αναγνώρισαν αρχικά *de facto* και αργότερα και *de jure*, το καθεστώς Προεδρίας του Μουσταφά Κεμάλ της νέας Τουρκίας την 29η Οκτωβρίου 1923.

Λόγω των παραπάνω, τα εκατό χρόνια από την Επανάσταση του 1821, παραδόξως γιορτάστηκαν το 1930, δηλαδή στα 109 χρόνια, από την κυβέρνηση του Βενιζέλου. Υπάρχουν και κινηματογραφικά πλάνα στο αρχείο της ΕΡΤ.

Τα 150 χρόνια γιορτάστηκαν το 1971 εν μέσω Χούντας και της αισθητικής της, ενώ οι πολυαναμενόμενες γιορτές, τελετές, εκδηλώσεις για τα 200 χρόνια το έτος 2021 είναι υπό «αίρεση και προθεσμία», αφού για άλλη μια φορά η χώρα βρίσκεται στο μάτι του κυκλώνα των εξελίξεων: πανδημία *sarscov2* (covid19), καραντίνα, οικονομική ύφεση, ένταση πάλι με την Τουρκία, λαός σε διχόνοια για τα κομματικά κ.ά. Δηλαδή σύγχρονες

μεν, αλλά παρόμοιες καταστάσεις με του παρελθόντος που εμπόδισαν τους δέοντες εορτασμούς της εθνικής παλιγγενεσίας. Βεβαίως έγιναν πολλές τηλεοπτικές παραγωγές (είχα την τύχη να συμμετέχω σε πολλές από αυτές και ως αναλυτής και ως συνθέτης μουσικών θεμάτων) που θα τις δούμε το 2021 σε ιδιωτικά και συνδρομητικά κανάλια, όπως και στην ΕΡΤ, γίνονται πολλά συνέδρια μέσω διαδικτύου *skype*, *zoom*, ομιλίες, μέχρι και διαδικτυακές συναυλίες. Μεγάλη συγγραφή άρθρων και βι-

βλίων (ομοίως έχω συγγράψει σχετικά), ευελπιστούμε δε, να γίνουν και όλες οι προγραμματισμένες εκδηλώσεις των φορέων μέσα στο 2021, ειδάλλως θα εορτάσουμε τα 200 χρόνια, είτε το 2027 (επέτειος ναυμαχίας Ναβαρίνο), είτε το 2030 (επέτειος πρωτόκολλου του Λονδίνου, 1830, αναγνώρισης ανεξαρτησίας της Ελλάδας, αλλά και εν ζωή κατάργηση του Καποδίστρια από τις εγγυήτριες μεγάλες δυνάμεις με εγκαθίδρυση ελέω Θεού μοναρχίας. Πίσω από αυτή την κίνηση αναζητείστε τον ηθικό αυτουργό της δολοφονίας του το 1831).

Σε κάθε περίπτωση, εάν οι Έλληνες και το κράτος μας, δεν ξεπεράσουμε τις διαχρονικές παθογένειες της διχόνοιας δολερής και δεν αποκτήσουμε αυτοπεποίθηση ανασυγκρότησης σε όλες τις βαθμίδες, ζώντας μόνο από τη συνδρομή των ξένων, ελεύθεροι δεν θα είμα-

στε ποτέ, κατά τον Αριστοτέλειο ορισμό και οι τελετές μνήμης, πέραν από ατυχείς θα είναι και πικρές.

Ο Λόρδος Μπάιρον στο Μεσολόγγι
Έργο του Θεοδώρου Βρυζάκη 1861

Η Μάχη της Ηλεκτρικής

Του **Θεοδώρου Σαρρή**
Δικηγόρου Πειραιά

Στις 13 Οκτωβρίου 2020 συμπληρώθηκαν 76 χρόνια από τη Μάχη της Ηλεκτρικής, όπως έμεινε στην Ιστορία η μάχη που έδωσαν οι αγωνιστές του ΕΛΑΣ Πειραιά να αποτρέψουν την προσπάθεια των γερμανικών δυνάμεων κατά την αποχώρησή τους από την Αττική να καταστρέψουν κρίσιμες για τις ανάγκες του πληθυσμού της πρωτεύουσας και του Πειραιά εγκαταστάσεις.

Προετοιμαζόμενοι οι Γερμανοί να αποχωρήσουν υπονόμισαν με εκρηκτικά τις σημαντικότερες εγκαταστάσεις του Πειραιά.

Τη νύκτα της 11/10/1944 δυνάμεις του 6ου Συντάγματος του ΕΛΑΣ αχρήστευσαν τρία φρεάτια που είχαν υπονομεύσει οι Γερμανοί με στόχο την ανατίναξη του λιμανιού του Πειραιά.

Την 12/10/1944 οι Γερμανοί φρουροί του εργοστασίου της ηλεκτρικής, που βρισκόταν στην περιοχή του Αγίου Γεωργίου Κερατσινίου και ηλεκτροδοτούσε ολόκληρη την Αθήνα και τον Πειραιά και τα εργοστάσια που υπήρχαν στις δύο πόλεις αυτές, προχώρησαν σε διαπραγματεύσεις με στελέχη του ΕΛΑΣ και την εργοστασιακή επιτροπή του ΕΑΜ προκειμένου να μην τους επιτεθεί ο ΕΛΑΣ και αυτοί να μην καταστρέψουν τις υποδομές και να απελευθερώσουν τους Έλληνες εργάτες που κρατούσαν εντός του εργοστασίου. Πράγματι οι διαπραγματεύσεις καρποφόρησαν και οι Γερμανοί αποχώρησαν χωρίς να τους κτυπήσουν και ο ΕΛΑΣ ανέπτυξε φρουρά γύρω από το εργοστάσιο.

Την επόμενη 13/10/1944 οι Γερμανοί κατέστρεψαν τις εγκαταστάσεις υγρών καυσίμων της SHELL στο Πέραμα ενώ η φρουρά των 60 Γερμανών στρατιωτών της Ηλεκτρικής επέστρεψε για να καταστρέψει το εργοστάσιο. Τότε τέσσερις (4) λόχοι του 1/6 τάγματος του ΕΛΑΣ Πειραιά κινήθηκαν κατά των Γερμανών ενώ προσέτρεξαν προς βοήθειά τους ένοπλοι πολίτες

και ομάδα αστυφυλάκων υπό τον Ταξίαρχο Παισανία Κατσώτα. Μετά από μάχη που κράτησε πέντε (5) ολόκληρες ώρες οι Γερμανοί αναγκάστηκαν να παραδοθούν. Οι ελληνικές δυνάμεις είχαν 11 νεκρούς και άγνωστο αριθμό τραυματιών, ενώ οι Γερμανοί είχαν 11 νεκρούς, 21 τραυματίες και 24 αιχμαλώτους που παραδόθηκαν στις αγγλικές δυνάμεις.

Το εργοστάσιο σώθηκε και ο ηλεκτροδοτισμός της πρωτεύουσας και του Πειραιά συνεχίστηκε κανονικά όπως και η λειτουργία των εργοστασίων και βιοτεχνιών.

Ο Ταξίαρχος Παισανίας Κατσώτας και οι Βρετανοί εξέφρασαν την ευαρέσκειά τους στη διοίκηση του 6ου Συντάγματος του ΕΛΑΣ.

Ανάμεσα σε αυτούς που

τραυματίστηκαν στην προσπάθειά τους να γλυτώσουν το εργοστάσιο από την ανατίναξη ήταν και ο αδελφός της μητέρας μου Μιχαήλ Μηλόπουλος. Προς αυτόν το Διοικητικό Συμβούλιο και η Διεύθυνση της Ηλεκτρικής Εταιρείας, που τότε έφερε την επωνυμία "ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.", έστειλε την από 2 Νοεμβρίου 1944 και με αριθμό 8465 επιστολή της με το ακόλουθο κείμενο:

Κύριον Μιχ. Μυλόπουλον

Ενταύθα

Κύριε,

Το Διοικ. Συμβούλιον και η Διεύθυνσις της Εταιρείας μας με όσον μεγάλην λύπην επληροφορήθησαν τον τραυματισμόν σας κατά την ηρωικήν αντίστασιν, την οποίαν αντετάξατε εναντίον της κακούργου επιδρομής του εχθρού προς ανατίναξιν του Εργοστασίου του Αγίου Γεωργίου, άλλην τόσην χαράν αισθάνονται πληροφορούμενοι ότι η υγεία σας βαίνει προς αποκατάστασιν. Η δραματική ημέρα της επιδρομής αυτής σημειώνει πράγματι ένα μεγάλον σταθμόν, διότι θα ήτα ανυπολόγιστος η καταστροφή όχι μόνον δι' όλους τους εργαζομένους εις την περιοχήν των

46 • Δικηγορική Επικαιρότητα • Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2020

ΠΟΙΗΣΗ

Γιάννης Ιωσηφέλλης

Μέρες του 2020

Ήρθε άξαφνα κι απρόβλεπτα
ως είθισται στον όλεθρο
ή τον θάνατο
μόνο που αυτός φορούσε
μαύρη μάσκα,
κι ήταν ντυμένος
κατάσαρκα το φόβο.
Σήκωνε τον δείκτη του
αριστερού χεριού
υποδεικνύοντας
πρώτα απ' όλα
τους πρωτομάστορες
της άπληστης πόλης
κι ύστερα στρεφόμενος
στο άγνωστο πλήθος,
χώριζε τον άντρα
απ' την γυναίκα,
τον πατέρα από τον γιό,
τον αδερφό απ' τον αδερφό,
χωρίς καμία διάκριση
δίχως να λογαριάζει πλούτο,
φράχτες και σύνορα,
κι αυτό γινόνταν νύχτα – μέρα
απ' άκρη σ' άκρη της γης,
πέρα απ' τα βουνά,
τα χωριά και τα σύγγεφα

τις θάλασσες τα λιμάνια
και τα κάστρα
πιο μακριά απ' εκεί
όπου μπορεί να βάνει
ο νους σου
κι ήταν πάντα ο ίδιος,
σκληρός κι ανελέητος,
κι αλοίμονο αν σ' έπιανε
η φονική ματιά του,
έλεος δεν βάσταε για κανένα.
Ωστόσο οι μέρες συνέχιζαν
να περπατούν σκυφτές
κι ανήλιαγες,
τις ξεχώριζες απ' τα δαρμένα
από τον πόνο βήματά τους,
απ' το σβησμένο βλέμμα και τα
ιδρωμένα χέρια τους,
έφτανε μιά ανάσα ανθρώπου
νάναι το μόνο κέρδος μιάς τέ-
τοιας αβάσταχτης μέρας,
ίσαμε να φωτίσει το ιδρωμένο
πρόσωπο της νοσηλεύτριας,
μιας μέρας ακόμα που χάραζε
στη ΜΕΘ.
Έφτανε μιά ανάσα ανθρώπου
να γίνει ανταμοιβή μιάς άνοιξης

που πρόδωσε τα παιδιά της,
τα πουλιά που δραπέτευσαν
σαν κυνηγημένα
πριν καν ζευγαρώσουν,
τις κερασιές που φέτος
δεν άνθισαν,
για να πεισθούμε τελικά
πως δεν ορίζουμε τίποτα
πως η λίρα που ξαργυρώσαμε
ήταν κάλπικη
κι εμείς τι είμαστε αλήθεια,
αέρας – αέρας
όπως συλλαβίζε χτες βράδυ ο
καρaboμαραγκός –
όλα είναι αέρας – αέρας,
σουλατσάροντας στο άδειο
καρνάγιο με τα χέρια στις τσέ-
πες
ντυμένος μ' εκείνο τ' ανυπό-
φορο
σκούρο πουκάμισο της θλίψης,
κι όμως γυμνός – κατάγυμνος,
όσο γίνεται νάναι γυμνός
ο νους του ανθρώπου.-

Νοέμβριος 2020

Βασιλική Κατσαγώνη

Λήθη

Σ' ένα γύρισμα του δρόμου
ας ξεχάσουμε
να σβήσουμε ό,τι γράψαμε
αριθμούς και λέξεις
ένα ήσυχο βράδυ
στην εξοχή το καλοκαίρι
οριστική εγκατάλειψη
μέσα στη δροσιά
στην αίγλη σωμάτων που
δεν έμαθαν να λένε όχι
μιας παρ' ολίγον φύσης -
πλην έρθει η τυφλή δύναμη
του μέσα κόσμου-
η άλλη τύχη να μας λιώσει
τώρα που είμαστε έτοιμοι
να τα δώσουμε όλα
για να γίνουμε πάλι
στην άκρη του νου να μάθουμε
τα αληθινά φιλιιά
στην ευστομία της νύχτας
επιτέλους αθώοι.

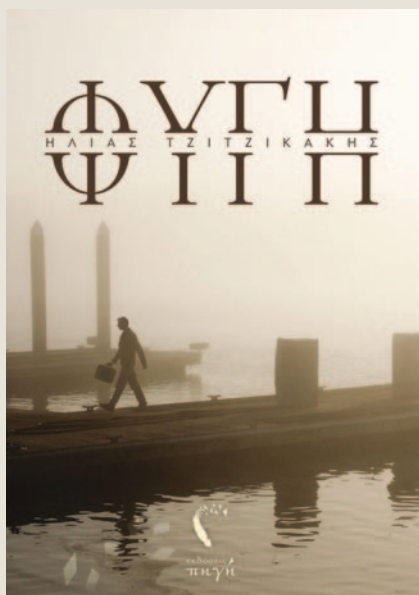

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΩΝ

Κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΠΗΓΗ το νέο μυθιστόρημα του Ηλία Τζιτζικάκη, δικηγόρου Πειραιά, με τίτλο «ΦΥΓΗ». Πρόκειται για ένα ψυχολογικό θρίλερ που διαδραματίζεται στον Πειραιά. Από το οπισθόφυλλο:

«Καθώς η Αυγουστιάτικη ζέστη κατακλύζει τους στενούς, βρώμικους δρόμους γύρω απ' το λιμάνι του Πειραιά, έξι γνωστοί δικηγόροι της πόλης βρίσκονται δολοφονημένοι ο ένας μετά τον άλλο. Ο αστυνόμος Μάριος Φωκάς αναλαμβάνει την εξιχνίαση της υπόθεσης, όμως, όσο κι αν προσπαθεί, είναι σαν να αναζητά ένα φάντασμα. Ο μόνος που γνωρίζει την αλήθεια είναι ο πρώην δικηγόρος Στέλιος Κάτρης, που όμως είναι αδύνατο να την αποκαλύψει, καθώς νοσηλεύεται σε μιαν άθλια κλινική χρόνιων παθήσεων, αδύναμος να κινηθεί ή να μιλήσει, ξεχασμένος από όλους, εκτός από έναν: τον ίδιο τον δολοφόνο».

Από τις εκδόσεις ΑΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ κυκλοφορούν τα δύο πρώτα βιβλία του δικηγόρου Πειραιά Ηρακλή Γεωργαντή, από την τριλογία του με τίτλο «ΤΡΕΙΣ ΒΑΘΜΟΙ ΜΥΩΠΙΑΣ»: Το «ΧΡΙΣΤΙΝΑ», που εκδόθηκε το 2019, μια ιστορία αγάπης και μίσους, εγκλήματος και προσωπικής αναζήτησης με φόντο τη σύγχρονη Αθήνα και το «ΝΑΤΑΛΙΑ» που εκδόθηκε το 2020, μια ιστορία με σκοτεινά μυστικά, εγκλήματα και αναζήτηση της αλήθειας.

Πρόκειται για μία σειρά τριών νουάρ βιβλίων με κοινό στοιχείο την εσφαλμένη κατανόηση του περιβάλλοντος, στην οποία οδηγούνται οι πρωταγωνιστές εξαιτίας της επιπόλαιης τάσης τους να σχηματοποιούν, κατά το δοκούν, αδιευκρίνιστες καταστάσεις και συναισθήματα. Για τον συγγραφέα, η ελλιπής κατανόηση συναισθημάτων και χαρακτηρισμών είναι παρόμοια με τη θολή οπτική του φυσικού περιβάλλοντος, όταν επιλέγει να το αντικρίσει κανείς με τη στρέβλωση που επιφέρουν τρεις βαθμοί μυωπίας.

